

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 126, ЧИСЛО 3, П'ЯТНИЦЯ, 18 СІЧНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 3, FRIDAY, JANUARY 18, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Ось такі „рівні“ умови

Петро Часто

„Усі кандидати на президентську посаду повинні мати рівні можливості, зокрема в доступі до засобів масової інформації“ – якщо ви почуєте це „повинні“, коли до виборів залишається вже менше, ніж 100 днів, то знайте, що на ділі ні про яку рівність не доводиться говорити. Бо якби вона була практично запевнена, то гарне побажання „повинні“ стало б зайвим.

Те саме стосується і порядку передвиборної агітації. Вона, згідно з законом „Про вибори Президента України“, має розпочинатися лише наступного дня після реєстрування кандидата у Центральній виборчій комісії і закінчуватися о 24 год. останньої перед днем виборів п'ятниці.

Ці ясні вимоги вповні узгоджуються з міжнародними стандартами, а їхньою головною метою є створення абсолютно рівних умов для кандидатів і надання виборцеві, на ґрунті цієї рівності, змоги свobodно, самостійно формувати власну думку і власний вибір.

Звідки ж береться це запізнє і безрезультатне „повинні“? Чому українська виборча демократія за чверть сторіччя не визріла до такої якості, щоб один з кандидатів не опинявся у вигідному становищі, а інший – у невідгодному? Чому один агітує за себе у визначених законом часових межах, а інший робить це упродовж усього кількарічного періоду між виборами?

Серед формальних причин можна б назвати недалекоглядність самого виборчого законодавства. Наприклад, закон не надає Центральній виборчій комісії ніякого юридичного інструменту для унеможливлення дочасної агітації – це питання регламентується не юридичними, а моральними нормами. Тим часом, на жаль, моральність сучасного українського суспільства ще далека від ідеальної.

Другою і дуже тяжкою проблемою є те, що українські засоби масової інформації, зокрема найвпливовіші з них, телевізійні канали, належать декільком олігархам, котрі водночас є сильними – надміру сильними! – навіть за зовнішньої неpubлічності, економічно-політичними гравцями. Від них залежить політичний напрям і світогляд редакції друкованого чи електронного видання, чи телеканалу, а звідси – кричуща тенденційність у поданні точок зору і програм різних кандидатів.

Свіжий приклад – привітальний виступ у передноворічний вечір у програмі телеканалу „1+1“ відомого всієї України комедійного артиста Володимира Зеленського, який також кандидує на президентський пост. Якби цей телеканал належав не олігархові Ігореві Коломойському, а політично неутраальному власникові, то була б дотримана культурна традиція – що першим вітає своє суспільство з Новим Роком чинний президент.

В. Зеленський – це чисто українське явище, хоч його прихильники й покликаються на випадки в інших країнах, де у виборах перемогли артисти, зокрема й комедійні. Але тут ана-

(Закінчення на стор. 16)

Українські моряки залишені у неволі

Українські моряки в Лефортовському районному суді Москви. (Фото: Посольство України в США)

МОСКВА. – Лефортовський районний суд столиці Росії Москви Суд у Москві 15-16 січня продовжив термін утримання під вартою 24 українських військових до 24 і 26 квітня.

Захоплені російськими силовиками українські військовослужбовці на засіданнях суду не відповідали на запитання суддів, поси-

лаючись на Женевську конвенцію про поводження з військовополоненими. Про це повідомив один із адвокатів у справі українських моряків Ілля Новіков. „17-та стаття Женевської конвенції передбачає, що військовополонений має право не повідомляти про себе нічого, крім імені, звання, дати народження й особистого номера“, – цитує адвокат відповідь командира „Бердянська“ Романа Мокряка.

Російські слідчі звинувачують українських військових у незаконному перетині кордону Росії.

Україна вважає те, що сталося, актом агресії, а своїх військових, яких утримують у московському слідчому ізоляторі „Лефортово“, військовополоненими. Адвокати оскаржують рішення суду, який залишив під вартою українських моряків, захоплених у полон 25 листопада 2018 року.

Радіо Свобода

Відзначили 25-річчя партнерства з Національною гвардією Каліфорнії

ВАШІНГТОН. – У Посольстві України в США 12 грудня 2018 року відбулося відзначення Дня Збройних Сил України та 25-ї річниці партнерства оборонних та безпекових сил України з Національною гвардією Каліфорнії.

Особлива подія збрала почесних гостей з України та США. Серед запрошених були Командувач Військово-морських сил України Ігор Воронченко, заступник Командувача Національною гвардією США Деніел Гокансон, Командувач Національної гвардії Каліфорнії генерал Девід Болдвін, заступниця помічника Міністра оборони США Лора Купер, представники Конгресу США, американські ветерани українського походження та активісти українсько-американських організацій.

Посол України в США Валерій Чалий та генерал Д. Болдвін підписали спільну прокламацію до 25-ї річниці партнерства сил сектору оборони і безпеки України з Національною гвардією Каліфорнії.

Посол В. Чалий та адмірал І. Воронченко вручили цінні подарунки американським представникам та передали почесну грамоту американцеві Чейзові Елдреджові, який допоміг українському пораненому військовому під час марафону Морської піхоти США. Грамоту Ч. Елдреджові передасть директор марафону Стюарт Тейлор, який також був присутній на заході.

Посольство України в США

Під час зустрічі у Посольстві України в США.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Туреччина продає ударні дрони

КИЇВ. – 12 січня українська компанія „Укрспецекспорт“ та турецька „Baykar Makina“ в рамках розширення військово-технічного співробітництва між країнами підписали угоду про закупівлю для української армії ударних турецьких дронів „Bayraktar TB2“. Ці новітні безпілотники можуть дозброїти сучасним високоточним ракетним озброєнням для знищення бронетехніки, інженерних та фортифікаційних споруд, а також морських цілей. Перемовини про закупівлю цих дронів тривали близько двох років. (BBC)

■ Українці літають більше

КИЇВ. – Потік пасажирів українських летовищ минулого року зріс на 25 відс. порівняно з 2017 роком. Про це 12 січня повідомив Президент Петро Порошенко. У 2018 році пасажиропотік українських летовищ вперше перевищив 20 млн. осіб, – зазначив він. Українська залізниця збільшила пасажирські перевезення торік на 7 відс. („Укрінформ“)

■ У Калуші сталася пожежа

КАЛУШ, Івано-Франківська область. – 12 січня на підприємстві „Карпатнафтохім“ сталася пожежа. Ліквідували її 13 січня. До Центральної районної лікарні жодного потерпілого з місця пожежі, а також жителів міста з ознаками отруєння чи опіків не надійшло. Пожежу гасили понад 100 людей і кілька десятків машин. „Карпатнафтохім“ – це хемічний комплекс, де виробляють етилен, пропілен, бензол. Кілька років завод не працював, а нещодавно відновив свою роботу. („Укрінформ“)

■ Бориспіль знову приймає пошту

БОРИСПІЛЬ, Київська область. – 11 січня летовище „Бориспіль“ відновило повноцінний прийом міжнародних відправлень „Укрпошти“, призупинений на свята з 24 грудня 2018 року до 4 січня через обмежені можливості летовища. Стандарти терміни доставки міжнародних посилок будуть відновлені до кінця січня. Вся закордонна пошта наразі прибуває до Києва та передається на опрацювання. „Укрпошта“ домовилась з усіма партнерськими авіолініями про збільшення щоденної квоти вивозу пошти на кожному рейсі додатково до 30 відс. від плянної норми. На усі робочі зміни виведений додатковий персонал, а також активно задіяна технологія обробки вантажів та пошти із залученням приватних сертифікованих компаній. („Укрінформ“)

■ Фільм нагороджено у США

НЬЮ-ЙОРК. – 12 січня документальний фільм „Віддалений гавкіт собак“ данського режисера Саймона Леренга Вілмонта (спільне виробництво Данії, Швеції і Фінляндії) здобув нагороду кінопремії „Cinema Eye Honors“ у Нью-Йорку. Події у фільмі розгортаються на сході України поблизу лінії фронту. У центрі сюжету – життя 10-річного хлопчика Олега, який живе зі своєю бабусею Олександрою у Гнутовому на Донеччині. Після початку бойових дій на Донбасі вони залишаються в селі. Через цю історію у фільмі показано, що для дитини значить виростати у зоні війни. Стрічка також потрапила до списку на премію „Оскар“, де 22 січня назвуть п'ятірку номінантів. (Радіо Свобода)

■ Судять за підпал в Ужгороді

КРАКІВ. – 12 січня почався судовий розгляд справи трьох молодих поляків, яких звинувачують у тероризмі на території України. Вони на початку лютого 2018 року організували і вчинили підпал будинку Товариства угорської культури Закарпаття напередодні приїзду високопосадовців міністерств України та Угорщини в Ужгород. Голова Закарпатської обласної адміністрації Генадій Москаль заявив, що підпал скоїли громадяни Польщі Адріан М. та Томаш Ш., послідовники праворадикальної організації „Фаланга“, члени якої брали участь у бойових діях на Донбасі на боці бойовиків угруповань „ЛНР“ і „ДНР“. Їх розпізнали через камери відеоспостереження. (Радіо Свобода)

БІЛОРУСЬ ПІД ЗАГРОЗОЮ

Примус до інтеграції

Андрій Паливода

Москва поставила Мінськ перед вибором: або припинення фінансової допомоги в розмірі 10 млрд дол. на рік, або поглиблення інтеграції економічних і політичних систем Росії та Білорусі. Обидва варіанти загрожують втратою Білоруссю незалежності та її включенням до складу Росії.

Протягом усього грудня білоруський Президент Олександр Лукашенко відбивався від російських нападок. Які він сам же, до слова, й спровокував, вимагаючи від Москви знизити ціну на газ (для Білорусі він і так найдешевший), а також компенсувати майбутні втрати від зростання цін на російську нафту. Але якщо в попередні 25 років білоруський керівник завжди отримував від Кремля бажане, то тепер Володимир Путін раптом згадав про договір про Союзну державу Росії і Білорусі. Його підписали ще 1999 року, і в разі його повного виконання фактично передбачає включення Білорусі до складу Росії.

Суперечка в Санкт-Петербурзі

Почалася ця історія 6 грудня 2018 року, на зустрічі Євразійського економічного союзу (ЕАЕС) в Санкт-Петербурзі. О. Лукашенко там укотре висловив В. Путінові своє невдоволення тим, як відбувається інтеграція в рамках ЕАЕС. На думку очільника Білорусі, „з жалем можна зазначити, що є низка важливих питань, які залишаються невирішеними“.

Річ у тому, що Білорусь 90 відс. своєї промислової та аграрної продукції продає в Росію (на Захід і в інші країни – в основному сировину, нафтопродукти, калійну сіль, ліс тощо). Натомість отримує від Росії безмитну нафту й найдешевший за межами Росії газ, сировину й комплектуючі деталі для своєї продукції.

Тобто білоруські підприємства вбудовано в російський ринок і технологічні й товарно-грошові ланцюжки. Саме цим О. Лукашенко пояснює своє бажання отримувати російські енергоносії за внутрішньоросійськими ж цінами. Інакше ображена Білорусь загалом готова покинути інтеграційні утворення – від ЕАЕС до Союзної держави.

В. Путін відповів білоруському колезі: „Звертаю увагу, що сьогодні в Білорусі 129 дол. за тисячу кубів, наступного року буде 127 дол., а в Німеччині – 250 дол.“.

Поки О. Лукашенко й В. Путін сперечалися про „справедливу ціну“ на газ для Білорусі, самі білоруси задумалися про „справедливу ціну“ на газ для самих себе. При тому, що Білорусь купує газ по 129 дол. за 1,000 кубічних метрів, усередині країни будь-яке підприємство платить за 1,000 кубометрів уже 275 дол. Різниця між 275 і 129 дол. осідає десь у кишенях держави, і ніхто не знає, куди йдуть ці гроші. Але в такій ситуації не варто дивуватися, що білоруські товари виявляються неконкурентоспроможними навіть на російському ринку і при набагато нижчій заробітній платні у самій Білорусі.

Ультиматум Кремля

З початком грудня 2018 року стало відомо про таємну нараду О. Лукашенка з вищим керівництвом Білорусі, темою якої була російська загроза. На нараді обговорювалися заходи, до яких слід вдатися „в умовах тиску з російської сторони“. Інформація, звичайно, ніяк офіційно не підтверджена, однак, за словами джерел, учасники зустрічі ухвалили рішення до кінця стояти за незалежність республіки.

Описана нарада передувала резонансній прес-конференції 14 грудня, на якій президент Білорусі розповів про бажання Росії поглинути його країну, позбавивши її незалежності. Втім, про все по черзі.

О. Лукашенко з літа веде активні переговори з російським керівництвом, намагаючись зберегти субсидування білоруської економіки за рахунок Росії. Починаючи з 1997 року російські вливання в білоруську економіку у вигляді дешевого газу, безмитної нафти, відкрито-

го російського ринку, озброєнь і кредитів становлять, за оцінкою МВФ, приблизно 10 млрд дол. на рік. Якби не ці вливання, рівень життя в Білорусі був би значно нижчим, оскільки країна досі зберігає пляново-адміністративну модель економіки, зі збитковими держпідприємствами в її основі.

Нині білоруська „боротьба за субсидії“ звелася, по суті, до двох речей. Перша – вимога постачати газ не як чужоземному споживачеві, а як російському. Друга – це бажання білоруської сторони отримати компенсацію доходів, які випадають з бюджету через запровадження в Росії „податковий маневр“ у нафтовій галузі. Білоруський бюджет нині наповнюється значною мірою завдяки тому, що країна отримує російську нафту на особливих умовах, без 30-відс. мита. Але „податковий маневр“ Росії виб'є цей дохід Білорусі, оскільки ціни на нафту, яку вона постачає для білоруських підприємств, зростуть на ті ж таки 30 відс. Мінськ хоче компенсувати „випадні доходи“ прямо з російського бюджету.

Москва зовсім не проти й далі підтримувати братню Білорусь фінансово. Але тепер Кремль почав прямо пов'язувати економічну підтримку білоруського режиму з діями Мінська щодо реалізації білорусько-російського союзу. Йдеться про договір про створення Союзної держави (СД), який Росія і Білорусь підписали ще 1999 року. Однак, процес інтеграції загальмувався 2007 року, і відтоді СД існує скоріше формально, як привід для щорічної зустрічі всього вищого керівництва двох країн.

Тепер у Москві раптом згадали про цей документ і нарікають, що домовленості не виконуються. 11 грудня 2018 року в Москві віцепрем'єр Росії Дмитро Козак прийняв делегацію білоруських чиновників, але не став обговорювати з ними компенсацію ціни на нафту й можливу знижку на газ. За його словами, цього не можна обговорювати „до ухвалення принципових рішень про рух у напрямку подальшої інтеграції Росії та Білорусі в рамках Союзної держави“.

Через день, 13 грудня, ці „принципові рішення“ на засіданні Ради міністрів Союзної держави в Бересті перерахував Прем'єр-міністр Росії Дмитро Медведев. За його словами, є два варіанти. Перший, консерваційний, – залишити всередині СД усе як є і розвивати інтеграцію в рамках ЕАЕС. Але тоді права Білорусі не відрізнятимуться від прав, наприклад, Казахстану. Тобто на економічну підтримку Москви розраховувати не варто, а газ і нафту доведеться купувати за світовими цінами.

Другий варіант Д. Медведев назвав просунутим. Мається на увазі реальна побудова Союзної держави, включаючи створення єдиного емісійного центру (відмова Білорусі від своєї валюти на користь російського рубля), єдиної митної служби, суду, рахункової палати, законодавства тощо. Згадав Д. Медведев і вимогу проводити єдину податкову політику, політику в галузі ціно- й тарифоутворення.

У такому разі Росія вирішить питання фінансової підтримки Мінська, зокрема дешевими енергоносіями. Правда, згаданий договір також передбачає створення єдиного парламенту СД, а потім і єдину президентську посаду. Інакше кажучи, у реальній Союзній державі О. Лукашенко в найліпшому разі матиме ті ж повноваження, які нині мають керівники Чечні або Татарстану.

О. Лукашенко образився. Дуже. І висловив своє невдоволення наступного дня, виступаючи в Мінську на прес-конференції для російських журналістів.

„Шантажувати нас, намагатися нахилити, ламати через коліно – безглуздо. Ми повинні йти до інтеграції в ім'я єднання наших народів. Не може бути нічого в закулісній махінації, все має бути чесно й відкрито“, – сказав білоруський президент. Далі О. Лукашенко заявив, що його країна ніколи не ввійде до складу Росії: „Якщо нас хочуть поділити на області й запхнути в Росію, цього не буде ніколи“. На думку О. Лукашенка, під приводом „глибокої інтеграції“

(Закінчення на стор. 9)

Слово Митрополита Епіфанія після вручення Томосу

Слово Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Епіфанія після вручення Томосу 6 січня в Патріаршому храмі св. Георгія на Фанарі. (З Фейсбук сторінки Православної Церкви України).

У тисячолітньому Соборі св. Софії 7 січня Президент Петро Порошенко і Митрополит Епіфаній, який очолює новостворену Православну Церкву України, несуть свиток, на якому написаний Томос автокефалії. (Фото: Андрій Кравченко)

Ваша Всесвятосте Кир Варфоломій, Архиепископе Константинополя – Нового Риму і Вселенський Патріарх. Улюблені у Христі співбрати-Архиєреї, побожні клірики та миряни, Ваша Високоповажносте Президент України Петро Олексійович Порошенко та інші представники української держави – всі, хто зібрався у цей особливий, історичний святковий день у Патріаршому храмі великомученика Георгія та навколо нього!

Словами псалма (Пс. 110:1-4) промовляють нині душі наші: „Прославляю Тебе, Господи, всім серцем моїм в раді праведників і в зібранні. Великі діла Господні, вони жадані для всіх, що люблять їх. Діла Його – краса і слава; правда Його перебуває вічно. Незабутнім зробив Він чудеса Свої; щедрий і милостивий Господь”.

Воістину не вистачить ані багатьох слів, ані навіть цілого дня, щоби можна було достойно прославити Бога за всі ті благодіяння, які Він від давнього часу явив і продовжує являти.

Від початку проповіді Божественного Євангелія з великої милости Своєї Господь серед інших багатьох народів через слово Апостольське сповістив істину і прабатькам нашим. Св. Апостол Андрій Первозваний був посланий у краї навколо Чорного моря, і як свідчить нам літопис, проповідував у Херсонесі Кримському, а потім разом з учениками піднявся по річці Дніпро до місця, де нині стоїть Київ, і благословив його. Засновник цієї Великої Церкви – був першим проповідником і для нашого краю, і тим поклав початок особливого зв'язку між Матір'ю – Великою Церквою Христовою у Константинополі та Дочкою – Церквою Київською.

І так, від часів апостольських, слово Боже і молитва ширилися в землях, які нині складають Україну, хоча весь народ наш ще не прийняв хрещення, і минуло багато часу, доки звершилося це. У IX ст. по Різді Христовому, як свідчать літописи, народ русів, який до того воював з державою РOMEїв і з цим Містом – став навертатися до Бога, а правитель наш, побожний князь Аскольд – прийняв хрещення, і навіть постраждав за це від язичників.

Далі княгиня Ольга, що навернулася від темряви до світла, продовжила, подібно до апостолів, поширювати Христову віру, до чого особливо надихнуло її перебування у цьому великому місті. А онук її, великий і рівноапостольний князь Володимир 988 року довершив діло, розпочате задовго перед ним, коли охрестився сам і привів до хрещення весь свій народ, предків наших, Київ і всю Русь.

Від того часу минуло понад 1,000 років, але як посли князя Володимира у давній час сказа-

ли про Богослужіння Вселенського Патріарха, свідками якого були, так і ми сьогодні можемо сказати про цей історичний день: „Не знаємо, на небі чи на землі ми, бо немає на землі такого видовища та краси такої, і не знаємо, як розповісти про це, знаємо тільки, що перебуває тут Бог з людьми”.

Від часу утвердження Митрополії Києва і всієї Русі протягом семи століть Мати-Церква, Вселенський Патріархат, незмінно виявляла свою турботу про нашу Церкву, свою Дочку, дбаючи про те, щоби вона зростала у побожності та благочесті, з гідністю служила проповіді Євангелія та приводила до спасіння тих, хто увірував. Плодом цього стало поширення віри християнської православної з Києва – по всій Русі, на північ та на схід, завдяки чому Боже слово прийняли багато сусідніх народів.

І хоча, як відомо, через обставини часу і дії сил світу цього, понад три століття зв'язок наш з Матір'ю-Церквою був ослаблений – однак ніколи не був забутий і не був розірваний. Побожний український народ і його Помісна Церква, прийнявши від проповіді апостольської і від Матері-Церкви православної християнську віру, навчившись Божественним догматам Вселенських Соборів та вченням Святих Отців, прийнявши священні канони як зразок для церковного життя – всього цього незмінно дотримувалися і дотримуються. Тож як після темряви нічної знову сходить сонце, так і нині давня несправедливість, завдяки мудрості Вашої Всесвятости та Святого і Священного Синоду Матері Великої Церкви Христової – усунута, а справедливість – відновлена.

І нині Дочка Українська, з волі Божої та завдяки турботи вас, нашої Церкви-Матері, зросла і утворилася. На Об'єднавчому Соборі, скликаному в Києві з благословення Вашої Всесвятости та з підтримкою української держави і нашого президента, розділення, які до недавнього часу мали місце в Церкві нашій – усунуті, а єднання – відновлене. Видимою ознакою цього є ми, українські ієрархи, хто на Ваше запрошення прибули на це торжество: колись ми були поділені, а тепер – єдині.

Тому, як раніше інші Дочки Великої Церкви Христової, зокрема в країнах Балканських, зверталися до цього Апостольського Вселенського Патріаршого Престолу за благословенням на автокефальний устрій свого життя, і одержали те, чого просили – так і наша Помісна Церква звернулася до Вашої Всесвятости – і одержує те, чого просила.

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Москві судитимуть моряків

КИЇВ. – 14 січня російська Уповноважена з прав людини Тетяна Москалькова скасувала зустріч із українською колегою Людмилою Денісовою. Вона повідомила, що вимушена виїхати у термінове позапланове відрядження в Узбекистан. Федеральна служба безпеки Росії вимагає провести у закритому режимі засідання щодо продовження арешту військовополонених українських моряків. „Навіщо це робиться, якщо приховувати нема чого, не зрозуміло. Однак тепер точно зрозуміло, чому скасовано зустріч з Тетяною Москальковою”, – заявила Л. Денісова. ФСБ просить суд не розголошувати підсумки засідання без узгодження зі слідчим. („Українська правда”)

Закон регулює статеві взаємини

КИЇВ. – 11 січня набули чинності зміни до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо обов'язкової обов'язкової згоди на статеві стосунки. В законодавстві чітко прописується відповідальність, якщо партнер не дав згоди на інтимні стосунки. При цьому змінюється кваліфікація злочину зґвалтування. Віднині зґвалтуванням є будь-який секс без добровільної згоди. Добровільність правоохоронці оцінюватимуть, враховуючи супутні обставини. За домашнє насильство кривдник може бути покараний громадськими роботами, арештом на строк до шести місяців, обмеженням волі на строк до п'яти років чи позбавленням волі до двох років. (BBC)

Відкрили виставку старовинних мап

КИЇВ. – 9 січня 2019 року у Міністерстві закордонних справ України України Міністер Павло Клімкін відкрив виставку копій старовинних мап України. Експозиція представляє копії унікальних мап, надрукованих у XV-XVIII ст. Авторами є відомі історичні постаті – Клавдій Птолемей, Абрагам Ортелій, Гійом де Боплан, Фредерік де Віт, Йоган Грюнінгер, Гол Лінгарт, Йоган Блау, Ян Янсон, Йоганн-Баттист Гоманн, Віллем Гондіус, Пітер ван ден Кеере. „Ці мапи мають історичну цінність, оскільки це точне віддзеркалення і підтвердження того, що весь світ бачив Україну як частину неподільної Європи”, – зазначив П. Клімкін. Виставку організовано спільно з Музеєм української марки ім. Якова Балабана. (Міністерство закордонних справ України)

Можуть зачинити кінотеатр „Київ”

КИЇВ. – 14 січня заступник голови Київської міської адміністрації Володимир Слончак повідомив, що столична влада найближчим часом проведе конкурс із визначення нового орендаря приміщення, в якому розташований кінотеатр „Київ”. Прихильників культового столичного кінотеатру тривожить його доля. В. Слончак заявив, що кінотеатр продовжуватиме свою роботу незалежно від того, хто стане новим орендарем будівлі. Водночас перспективи „Кієва” виглядають туманними. Про це розповів голова Держкіно Пилип Ілленко. За його словами, Департамент комунальної власності Києва не лише проігнорував звернення орендаря кінотеатру щодо продовження оренди, а й не повідомив про жодні можливості пляни щодо подальшого використання будівлі. (BBC)

Україну накрили хуртовини

КИЇВ. – 14-15 січня у Києві очікуються сильні пориви вітру і хуртовина, попередив Український гідрометеоцентр. Пішоходів та водіїв в умовах погіршення погодних умов закликали бути максимально обережними, надавати перевагу громадському транспорту, а також не заважати роботі снігоприбиральної техніки. Снігові вже призвели до численних негараздів на шляхах. 14 січня на Дніпропетровщині пожежно-рятувальний підрозділ визволив із замету шкільний автобус з 20 учнями. На Полтавщині рятувальники витягли зі снігових заметів шкільний та пасажирський автобуси, три вантажівки і легковик. („Укрінформ”)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Тереса Мей не піде на перевибори

ЛОНДОН. — Прем'єр-міністр Великої Британії Тереса Мей заявила, що вона не кандидує на перевибори на свій пост у 2022 році. Її заява 13 грудня 2018 року сталася через кілька годин після того, як вона витримала виклик від опозиції в своїй Консервативній партії. Т. Мей сказала репортерам, що вона прийняла це рішення в заміну за підтримку її політики наглядання над відходом Британії з Європейського Союзу. Однак, 15 січня – тільки за 73 дні перед відходом – британський парламент великою більшістю голосів (432-202) відкинув заплановану угоду Т. Мей з її європейськими колегами щодо відходу Британії. („The Washington Post“)

■ Жінки увійшли до храму

НЮ-ДЕЛІ. — Дві жінки в південній Індії зробили історичний крок 2 січня, коли вони увійшли у відомий гіндуський храм Сабарімала. За традицією, яка тягнеться сотні років, жінки дитородного віку не мають доступу до цього храму. Але у вересні 2018 року Верховний суд Індії вирішив, що жінки мають право молитися в Сабарімалі. Це рішення викликало гостру реакцію консервативних релігійних кіл в країні. Понад 12 жінок пробували увійти в храм від того часу, але завернули в обличчі протестів. Паломники до храму мусять іти пішки майже три милі вгору на пагорб. Жінки приховували свою ідентичність і були в групі з чотирма чоловіками. Вони також були в супроводі чотирьох поліцаїв в цивільному для охорони від протестувальників. („The Washington Post“)

■ Зростає популярність Барака Обами

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. — Хоч президентство Барака Обами закінчилося менше, ніж два роки тому, його популярність зростає, якщо дивитися на кількість речей, названих його іменем. Перший афроамериканський президент має вже довгий список шкіл, названих його іменем, а також доріг в різних стейтах. Навіть рід морського слимака „placida barackobama“ є названий його іменем. У Лос-Анджелесі обмірковують перейменування міжнародного летовища його іменем. Стейтова дорога ч. 134 була перейменована на Шосе ім. Барака Обами, а вулиця Родео в центральному Лос-Анджелесі буде перейменована на Бульвар ім. Барака Обами. („USA Today“)

■ Помпео скритикував політику Обами

АБУ-ДАБІ, Об'єднані Арабські Емірати. — Державний секретар США Майк Помпео виступив 10 січня з промовою, у якій зосередився на максимальному натиску на Іран та на підсиленні зв'язків США з союзниками на Середньому Сході. Промова була специфічним відкиненням промови Президента Барака Обами з 2009 року в Каїрі, в якій тодішній президент шукав миру з Іраном і казав, що США не мають відповідей на всі „складні“ проблеми в регіоні. Але М. Помпео скритикував такий підхід, кажучи, що „вік самонанесення американського сорому минув, як також і політика, яка спричинила так багато непотрібного терпіння“. Він підкреслив союзні зв'язки США з Савдійською Арабією та Баграйном, і скритикував ядерний договір Б. Обами з Іраном, який Президент Дональд Трамп відкинув у 2018 році. („The Washington Post“)

■ Косово матиме свою армію

ПРИШТИНА, Косово. — Президент Косово Хашім Тачі заявив 16 грудня 2018 року, що рішення переіменувати службу безпеки країни в регулярну армію є „незворотне“. Парламент республіки великою більшістю затвердив це рішення 14 січня 2018 року. Одночасно, президент заповнив, що нова військова сила не буде загрозою для етнічних сербів, котрі проживають в колишній сербській провінції. Сербія не визнає самостійність Косово, яку проголошено 2008 року. НАТО назвало цей крок Косово „невчасним“. США висловили підтримку на це „суверенне право Косово“ як незалежної країни, яка відділилася від Сербії. Х. Тачі сказав, що армія буде професійною, а 5 відс. творитиме сербська меншість. („Associated Press“)

ДУХОВНИЙ ГОРИЗОНТ

УГКЦ – за співпрацю з ПЦУ

Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Святослав заявив, що не вважає утопічною перспективу єднання між УГКЦ та Православною Церквою України.

„Навпаки, це – реальна і радісна перспектива. Тому що весь християнський світ, зокрема католицька і православна спільноти, шукають шляхи до єдності. На вселенському рівні відбувається діалог, щоб цю єдність відновити. Перш за все мова йде про євхаристійне співчестя“, – сказав Патріярх Святослав в інтерв'ю для київського „5 каналу“.

За його словами, мова не йде про відновлення якихось структур або перепідпорядкування однієї Церкви іншій.

„Вищим знаком церковної єдності є Таїнство Євхаристії. Тому коли мова йде про пошук шляхів відновлення єдності між християнами, мова йде про відновлення єдності у вірі, а потім в її вираженні в літургійному житті. Тому, коли хтось розриває цю єдність, він розриває євхаристійне співчестя. Як це сталося між Москвою і Константинополем після рішення нашої Церкви-Матері про надання автокефалії для Православної Церкви України“, – пояснив Патріярх Святослав.

Предстоятель УГКЦ зазначив, що вже є кілька рівнів співпраці, про які вони домовилися з предстоятелем ПЦУ Митрополитом Київським і всієї України Єпифанієм.

„Перш за все, ми хочемо разом досліджувати спільну спадщину Київського християнства. Тому що так історично вийшло, що Греко-Католиць-

ка Церква часто в історії потрапляла під західні впливи, зокрема Латинської Церкви. Православна Церква потрапляла під вплив московської, тобто під вплив цієї славно- або сумнозвісної Никоновської реформи, яка виражається в певних обрядових моментах ...“, – зазначив Глава УГКЦ.

Отже, обом Церквам потрібно шукати, а що ж спільного, „київського“ є в їх сьогоденному житті. Це належить досліджувати і це відновлювати. Мова йде про розвиток богословської традиції, про розвиток пастирського служіння.

„Одна справа – об'єднання, а інша справа – єднання. У багатьох справах ми вже можемо об'єднуватися“, – підкреслив Патріярх УГКЦ Святослав. Він висловив надію, що Православна Церква України, яка тепер буде отримувати міжнародне визнання, увійде у вселенський рух пошуку єдності Церкви Христової, який перебуває сьогодні вже на вселенському рівні.

„З православної сторони очолює цей процес Вселенський Патріярх, а з католицького боку – Римська Апостольська Столиця. До речі, після всіх намірів дати Православній Церкві України автокефалію, Москва вийшла з цього екуменічного діалогу ... Гадаю, Українська Церква повинна активно в нього входити, активно брати участь в цьому русі, і тоді в Україні ми побачимо його реальні плоди. Бо, мабуть, ми, українці, найбільше потребуємо вселенського єднання Церков“, – сказав Глава УГКЦ.

„Газета по-українськи“

ПЕРЕДВИБОРНІ РЕФЛЕКСІЇ

Гороскоп на каденцію

Юрій Макаров

Попри втрати і травми, попри зневіру і зради, попри гіркий смак розчарування, попри війну... Колись наш час згадуватимуть як найбільш сприятливий, найсприятливіший і найстабільніший період держави від днів відновлення незалежності. І він невдовзі закінчиться.

Міру можливого обурення після цих моїх слів нетяжко передбачити. Воно й не дивно: затаврувати опонента в нас важливіше, ніж довести власну думку. А втім, минулі п'ять років відзначилися передусім якщо не консолідацією, то принаймні появою громадянського суспільства – суспільства як такого. Відзначилися якщо не перемогою над одвічним ворогом, то хоча б не поразкою, на яку ми були нібито приречені. Якщо не вирішенням болючих проблем, то щонайменше винесенням їх на порядок денний. Якщо не тріумфом давно назрілих реформ, то хоч їхнім початком. Звісно, порівняно зі списком вимог до держави, висунутих Євромайданом, це мізерно, та на тлі попередніх п'яти років – крок уперед.

Перемоги нинішньої влади її симпатички перераховують, не запинаячись: армія, мова, віра, безвіз, ProZorro. Трохи гірше з ув'язненням „трех друзів“, але антикорупційні заходи криво-косо якийсь ефект дають. Щоправда, дехто каже, що красти на окремих ділянках стали більше, ніж за Віктора Януковича, та, припустимо, то все емоційна „зрадофілія“. Дороги будуються. Ще якісь дрібниці: адміністративні служби „єдиного вікна“, патрульні, яких не треба оминати десятою дорогою, рядок у „Doing Business“, ну й узагалі „зубожіння“.

Передумови прогресу, якщо він є, а він є, так само легко перелічити: патріотичне піднесення після неочікуваної (?) агресії, остаточна самоідентифікація значної частини нації, яка до того перебувала в соціальному сні, наочна результативність спільних зусиль під час Майдану й перших місяців війни, тимчасова деморалізація та розгубленість антидержавницьких сил, ефектний мандат довіри виконавчій і законодавчій владі, відчутний, а подекуди надто недікатний тиск Заходу – кожного з названих чинників було б досить для значно потужнішого прогресу в іншій країні, не з таким занедбаним спадком. На тлі пейзажу, який нам дістався після панування банди „міцних госпо-

дарників“, усього цього разом виявилось замало. І власне, сполучення всіх сприятливих чинників разом – теж випадковість, збіг обставин, так зорі склалися. Наступні п'ять років будуть тяжкими, значно тяжкими.

Почати з того, що п'ята колона відбулася легким переляком, відчула свій потенціал, перегрупувала сили, зосередила ресурси. А Росія, яка ці ресурси збільшує, переглянула формат агресії: тепер Кремль намагатиметься розвалити Україну зсередини. Сподіватися тут на якийсь компроміс – себе не поважати. Хіба що гіганти з медведчуківських, донецьких і ще бозна яких сил пересваряться між собою, але краник з фінансовою допомогою їм від цього не перекриють. Табір умовних або безумовних патріотів не почуватиметься так упевнено, принаймні в Раді. Хоча якщо оцінювати патріотизм за перебігом ухвалення доленосних законів, може виявитися, що необхідні голоси дає часто-густо не гіперпатріотичний БЮТ, а „Опозиційний блок“. „За плодами їхніми ви познаєте їх“ (Мт. 7:21). Передбачити конфігурацію майбутнього складу парламенту візьметься хіба якийсь нахаба, адже мажоритарні округи залишилися, а обранці від них обирають собі фракційний дах згідно з купленими квитками.

Відносно новий простір „перетягування ковдри“ – децентралізація, проведена з благословення посольств, що легітимізувала регіональні еліти як самостійну силу. Барони почуватимуться впевнено, вони нікого не бояться, бо вмють домовлятися нагорі, вони дістали значно більший доступ до ренти, рівномірніше розмазані по країні тонким шаром, тож від них дедалі більше залежатиме успіх або провал будь-якої ініціативи центру.

Громадянське суспільство тимчасом обмежуватиметься пошуками „московських консервів“... у власних рядах. Дозволю собі додати несистемні парамілітарні угруповання, кістяк яких становлять люди з бойовим досвідом і жагою прямої дії. Те, що вони активніше й помітніше воюють зі „збоченцями“, ніж з прямими ворогами нації, а також надто ефектно палять смолоскипи під телекамери, не означає, що в якийсь рішучий момент не стануть вирішальною вагою, яку кинуть на ту чи ту шальку терезів.

Таким чином, наступний президент, хоч би

(Закінчення на стор. 11)

ВЕРСІЇ

Порохова діжка під Путіном

Костянтин Боровий

Від чого залежатимуть взаємини між Україною і Росією 2019 році?

Найсерйознішим і найважливішим чинником у розвитку ситуації є позиція Президента України. Сьогодні його позиція – це спроба зберегти відносну стабільність. Погану, непотрібну Україні, невідгдану, але стабільність. Очевидно, що стримується будь-яка активність на Донбасі. Це означає, що ситуація як була затхлою, такою й залишається.

Але в Україні, можливо, буде новий президент, у якого на початковому етапі може виникнути бажання якось вирішити цю ситуацію – вирішити зміною стосунків між Росією і Україною. Можуть бути й радикальні зміни. Це питання багато в чому залежатиме від виборців, які приймуть рішення на виборах – що для них важливіше: стабільність чи підтримка цієї постійної нестабільності, в якій, звичайно ж, зацікавлена Росія. Адже головним завданням Володимира Путіна було створення чинників нестабільності і підтримання її.

Росія тепер не зацікавлена в розширенні цього конфлікту. Всі необхідні результати дає нинішній стан конфлікту – а зараз на Донбасі безперспективний стан, і змін ніхто не хоче. Україна не хоче якихось змін, тому що і військові, і спецслужби, і політики бояться погіршення. І в Росії загалом не хочуть змін – те, що досягнуто, офіційна пропаганда називає громадянським протистоянням. Та й Україна офіційно визнала Росію так би мовити стороною, яка спостерігає – у нормандському і мінському форматах. По суті, це керований Росією конфлікт. Але у форматах, які визнані Україною, Росія є об'єктивною стороною, яка консулює. Тут все залежить від України.

Так, Росія названа в Україні агресором, оскільки створила цю конфліктну ситуацію, розвиває і підтримує її. Але цього досить з точки зору кремлівських експертів – мовляв, нестабільність впливає на всю ситуацію в Україні, та й на європейський континент Росія здійснює свій вплив через це.

У 2019 може відбутися наступне – якісь серйозні зміни в Росії, які автоматично призведе-

дуть до припинення цієї провокації, або серйозні дії України, які теж можуть привести до зміни ситуації. Але я не бачу з боку України бажання українських політиків кардинально вплинути на ситуацію. Можливо, новий президент і новий склад Верховної Ради постараються змінити ситуацію. Тому все залежить від України.

Що може статися в Росії? Невдоволення зростає, суспільство усвідомлює неможливість цієї влади проводити якусь адекватну політику, керувати економікою. Протести проявляються у різній формі. Покищо це соціологічні протести. Згадаймо 1989 рік, коли розстріляли румунського керівника Ніколае Чаушеску. Тоді вся ситуація розвивалася протягом доби – були регіональні протести, потім Н. Чаушеску зібрав чергове віче на свою підтримку, на якому почалися протести, які вилялися на вулиці. І за два дні вже розстріляли Н. Чаушеску.

А в Росії вже тепер непередбачувана ситуація – протести зростають, і це очевидно. Влада нічого не може запропонувати суспільству – і ситуація різко погіршується. Тому 2019 рік може стати визначальним. Поточний стан в Росії, коли влада не здатна керувати, а суспільство це розуміє і більше не хоче цієї влади – це порохова бочка. Тут може статися все, що завгодно. Повертаючись до віча на підтримку Н. Чаушеску, з якого він втік – так ось, там вибухнула петарда, і почалися заворушення, які вилялися на вулиці Букарешту.

Чи можуть конфлікт на Донбасі припинити миротворці? Якщо за схемою, запропонованою В. Путіном, то, звичайно ж, ні. Тому що за сценарієм В. Путіна миротворці охоронятимуть бандитські формування від України. Це навряд чи приведе до якогось рішення. А миротворці на кордоні між Україною і Росією? В. Путін каже, що й такий сценарій покищо неможливий. Якби це було можливо, то означало б виведення російських військ і озброєнь – а по суті, втрату контролю над Донбасом.

Львівський культурологічний журнал „І“

Костянтин Боровий – російський політик, опозиційний до путінського режиму, Москва.

ТОЧКА ЗОРУ

Росіяни заплатять „податок на велич“

Віктор Каспрук

Починаючи від 2014 року Росія робить щодо України помилку за помилкою. І чим більше вона тисне, відбирає силою території і створює штучні проблеми для української держави, тим більше Україна сходить з „російської орбіти“, на якій, на думку Кремля, мала б перебувати вічно.

В історії немає жодного прикладу, коли Москва визнала б свою помилку. Це один з фундаментальних принципів Третього Риму – ніколи своїх помилок не визнавати, заперечувати очевидне, постійно брехати і викручуватися.

З усього цього, власне і починалася московська історія, коли улус Джучі раптом перетворився на „борця з ординським ярмом“.

Подібне зосередження потім повторилося і в 1941 році, коли тоталітарний СРСР, після того, як розв'язав Другу світову війну на пару з Німеччиною, раптом став „борцем за мир у всьому світі“.

Горбатого, як відомо, тільки могила виправить. Бо як би не називалося територіальне утворення, котре знаходиться на території сучасної Росії, Російська імперія, Радянський Союз чи Російська Федерація, імперськість, у тій або іншій формі, все рівно залишається домінуючою.

І основна помилка полягає в тому, що багато хто вважає, що зло в Росії – це влада. А от буде добра влада – і все буде інакше. Але головне в тому, що імперська шовіністична система, закладена ще в ординські часи, не може існувати без агресії назовні. „Народ-богоносець“ потребує постійних завоювань і „перемог“ над довколишніми „ворожими силами“. А забери

усе це у Москві – і вся її вдавана велич щезне в один момент.

Тож найкращий варіант вирішення „російської проблеми“ полягає в тому, щоб перекрити Кремлеві будь-яку можливість далі здійснювати свої авантюри. Створивши для цього такі умови, за яких Росія, задля культивування своєї псевдовеличі, ніколи більше не зможе вести агресивні війни, силою знищувати державність інших країн і захоплювати чужі території.

У цьому контексті головним питанням стає – чи не пора вводити ембарго на російські енергоносії? Подібно до того, як свого часу було прийнято ембарго щодо Ірану. Оскільки санкцій, котрі запроваджені щодо Росії міжнародною спільнотою, явно не досить. Москва ніяк не хоче поступитися своїми експансіоністськими імперськими принципами і полишити територію України. Можливо, що це б змогло нарешті отверезити Володимира Путіна і його найближче кремлівське оточення.

Довічний президент Росії опинився у дуже тяжкій ситуації. Його рейтинг неухильно падає, а стан економіки Російської Федерації близький до критичного. І дуже схоже на те, що у В. Путіна немає ніякого пляну, він не знає, що робити далі. Намагається перегрупувати свої основні сили і підтягнути резерви і ресурси, які у нього ще залишилися.

Нафта дешева, фінансових надходжень стає все менше і менше. Що далі робити В. Путінові, до кінця не ясно, спробував кілька разів створити складну ситуацію для України, а вийшло для Росії тільки гірше. Йому потрібна нова ідея,

(Закінчення на стор. 18)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Трамп призначив начальника війська

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп номінував генерала Марка Міллея на пост предсідника Об'єданого штабу начальників збройних сил США. Номінація 8 грудня 2018 року викликала загальне схвалення. Ще в 2015 році, після призначення на пост шефа штабу Армії, М. Міллей сказав у своїй першій промові: „Росія запустила агресивну закордонну політику впродовж останніх семи років, атакуючи Грузію, анексуючи Крим, нападаючи на Україну, погрожуючи іншим сусідам, які є союзниками НАТО, і тепер мілітарно вторгаючись в Середній Схід“. („www.military.com“)

■ Вибори в Конго є під знаком запиту

КІНШАСА, Конго. — Перша мирна зміна влади відбулася в Конго 10 січня, коли опозиційний кандидат Фелікс Чішекеді переміг Президента Джозефа Кабілу, котрий впродовж останніх 18 років очолював країну в неспокійні часи. Але Католицька Церква, котра мала 40 тис. спостерігачів на виборах, сказала, що переможцем має бути другий опозиційний кандидат Мартин Фаюлу. Два анонімні дипломати сказали, що всі головні спостерігальні місії, включно з Африканським Союзом, вказують на подібні результати до тих, які подала Церква. М. Фаюла назвав офіційні результати „грабежем“. Обережні заяви міжнародної спільноти не погратували Ф. Чішекеді, але закликали до стабільності та спокою в цій країні, яка має 80 млн. населення. М. Фаюлу звернувся 12 січня до Конституційного суду, щоб той наказав перерахувати голоси. Але президент виборчої комісії Корнейле Нангаа сказав, що тільки є дві можливості: або офіційний результат буде затверджений, або вибори оголошуються недійсними – це означатиме, що Дж. Кабіла залишиться при владі до наступних виборів. („Associated Press“)

■ Виявлено крадіж нафти на рафінерії

СІНГАПУР. — Судові документи виявляють, що викрадено нафти вартістю понад 150 млн. дол. впродовж кількох років на найбільшому нафтоочисному заводі компанії „Роял Дач Шел“. Впродовж 2018 року заарештовано 12 осіб, включно з кількома колишніми працівниками компанії, за крадіж приблизно 340 тис. тон. нафти на сінгапурській рафінерії. Представник компанії 13 грудня 2018 року висловив „розчарування“ фірми цим великомаштабним злочинном, який є особливо поширеним в південносхідній Азії. Експерти в індустрії обчислюють, що крадіж пального у світі річно виносить 133 млрд. дол. („Reuters“)

■ Канада просить помилувати канадця

ОТАВА. — Міністер закордонних справ Канади Христия Фріленд сказала 15 січня, що Канада звернулася до Китаю з проханням помилувати канадця Роберта Шеленберга, який був засуджений 2016 року на 15-річний термін ув'язнення за перевезення наркотиків, але 14 січня оголошено йому кару смерті після нового суду. Раніше 15 січня Китай висловив своє „сильне незадоволення“ критикою Прем'єр-міністра Канади Джастіна Трудю щодо засуду. Х. Фріленд сказала, що кара смерті є негуманною і невідповідною, і Канада звернулася до посла Китаю за помилуванням. Х. Фріленд провела „емоційну розмову“ з батьком Р. Шеленберга. („Associated Press“)

■ Кім несподівано відвідав Китай

ПЕКІН. — Провідник комуністичної Північної Кореї Кім Чен Ін несподівано прибув 8 січня з візитою до Китаю. Це вже його четверта вершинна зустріч з Президентом Хі Ціньпінгом за менше ніж рік часу, хоч останній ще ніколи не відвідав Північну Корею. Кім Чен Ін має зустрітися з Президентом Дональдом Трампом в червні для дальших переговорів. Аналітики вважають, що ця подорож до Китаю є пересторогою для США, що навіть якби переговори не вдалися, Північна Корея може завжди розраховувати на економічну й дипломатичну підтримку комуністичного Китаю. („The Washington Post“)

Зброї – так? Зброї – ні?

В Україні, починаючи відразу ж з перших років відновленої незалежної держави, точаться суперечки, то стихаючи, то знову загострюючись, з приводу права українського громадянина на вільне володіння вогнепальною зброєю. У Верховній Раді лежать без руху п'ять чи шість законопроектів з цього питання, однак, влада вже традиційно дотримується погляду, що українське суспільство не готове до легалізування зброї, бо ще, мовляв, не має належної культури для цього.

Тим часом конкретні життєві обставини не рахуються з позицією законодавців. З моменту виникнення війни на Донбасі, Україна, згідно з даними швейцарського аналітичного центру „Small Arms Survey“, стала європейським провідником на ринку нелегальної зброї та набоїв до неї. Активісти Української асоціації власників зброї вважають, що тепер в країні нараховується щонайменше 5 млн. одиниць зброї – від револьверів до автоматів. При цьому придбати зброю не лише просто, але й досить дешево: ціна автомата Калашникова на „чорному ринку“ – 7,000-8,000 грн., револьвера 5,000-10,000 грн., гранати – від 400 до 600 грн.

Кількість нелегальної зброї може значно зрости після закінчення війни на українському сході, тому що дуже багато людей використають можливість заробити на продажі зброї. У цих умовах виглядає, що єдиним способом припинити розповсюдження нелегальної зброї є її законне легалізування.

Насправді в Україні діється навпаки: поліція проводить „місячники“ добровільного віддання зброї населенням, а парламент, розглядаючи у 2014 році законопроект про правовий режим можливого воєнного стану, хотів узаконити насильне вилучення зброї у її власників. Що ж, нормальна людина віддасть, але чи віддасть злочинець, мародер чи диверсант?

Варте уваги, що прихильником легалізування зброї є Генеральний прокурор України Юрій Луценко, пов'язуючи зменшення злочинності в країні тим, що „багато зброї є на руках“. „Злочинець найбільше боїться збройного опору. Тому я є переконаним прихильником легалізації вогнепальної короткоствольної зброї для дорослих людей, які пройшли необхідну перевірку“, – говорить він.

Цікаво, що голос „за“ чується і з боку політично активного українського жіноцтва. Наприклад, ось що про це говорить народний депутат Ольга Богомолець: „Право на захист власного життя є невід'ємним правом кожного українця – у цьому я абсолютно впевнена. Легалізація зброї – це також можливість самозахисту в умовах зовнішньої агресії щодо нашої країни. Це – стартовий відлік для побудови системи забезпечення захисту, що ґрунтується на відповідальній і дисциплінованій громадянській позиції. Припинімо лицемірити! Нині у багатьох людей в Україні вже є зброя, тож це цілковита дурниця – запліщувати очі на очевидне. Ми маємо невпинно боротися з нелегальним обігом зброї, проте водночас кожен відповідальний та адекватний українець повинен мати право чесно і законно придбати пістолет чи револьвер. Кожен повнолітній громадянин суспільства, дотримуючись усіх правил, маючи підтвердження стану свого психічного здоров'я, зокрема вміння керувати своїми емоціями, за умов детальної перевірки біографічних даних, проходження вишколу з володіння зброєю та знання усіх теоретичних і практичних засад, який хоче мати зброю, щоб відчувати себе в безпеці, спокійніше і впевненіше, повинен мати повне право отримати дозвіл на це. Маємо пам'ятати, що вбиває не зброя – вбивають люди“.

ІСТОРІЯ

Самодіяльні туристи і режим

Левко Хмельковський

За часів СРСР існував так званий самодіяльний туризм. Виявилось, що є значна група переважно молодих людей, захоплених самостійними подорожами. Ці люди побачили у таких подорожах можливість відійти від насиченою комуністичною ідеологією платних подорожей в групах з обов'язковим офіційним керівником і неофіційним наглядцем від КГБ. Самодіяльний туризм об'єднав на добровільних засадах аматорів пішохідних, лещетарських, велосипедних, автомобільних, гірських та інших походів.

Народився вільний жанр туристської пісні. Я чув концерт такої пісні на злеті самодіяльних туристів у Яремчі. Заля селищного клубу була повна, люди стояли за вікнами. Зі сцени звучали під гітару стрілецькі пісні. Наступного року програма концерту вже подавалася на затвердження. Воля скінчилася. Комуністична партія мала спрямувати цей рух у потрібне їй русло.

А тут ще виявилось, що у світі існує Міжнародна федерація журналістів (ФІЖЕТ), які пишуть на теми туризму, утворена ще у 1956 році у Франції. СРСР хотів бути у цій Федерації і його прийняли у 1967 році. Тобто у члені ФІЖЕТ була прийнята Всесоюзна секція журналістів, які пишуть на теми туризму.

Така секція повинна мати свою структуру в СРСР. Відповідне розпорядження надійшло і до Черкаса, де я жив і працював в редакції газети, з умовою, що голова сек-

ції має прибути до Москви на установчу конференцію. Вибір випав на мою особу. У Москві нас приймали на високому рівні, оселили у найкращих готелях, годували елітними стравами, влаштовували зустрічі, екскурсії, театри. Конференція відбулась в Будинку журналіста.

До Черкаса я повернувся з намірами діяти, почав відвідувати клуб самодіяльних туристів, бував на республіканських злетах у Яремчі та біля Вінниці. І тоді я зробив відкриття, що самодіяльними подорожами захопилися люди вільної думки, далекі від панівної ідеології. У Яремчі я випускав щоденну газету нашої групи і був нагороджений гучульською шкатулою. Газети теж були самодіяльними, поза цензурою. Запам'яталася стіннівка у вигляді похідної мапи підрозділу УПА з засмаленими у багатті краями. Я полюбив туристів, їхні вечірні зустрічі біля багаття, їхні співи під гітару. І вони мене поважали.

На конференції у Москві ми обумовили, що члени ФІЖЕТ мають право подорожувати за пляновими маршрутами організованих туристів. Згідно з цим я подорожував на коліях німецькому пароплаві „Адмірал Нахимов“ до його трагічної загибелі 31 серпня 1986 року (не забуду похорон у Черкасах молододі, вродливої Зої Товстоїят, моєї ровесниці). У газеті я заснував постійну тематичну сторінку „Азимут“ і у ній головними персонажами були самодіяльні туристи з їхніми романтичними подорожами. З огляду на закордонні організації влада була змушена терпіти дещо свавільних мандрівників.

Самодіяльні туристи на змаганнях у Яремчі у 1985 році. (Фото: Левко Хмельковський)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не киче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Важливо, щоб газета далі виходила

Хочу щиро та безмежно подякувати за те, що український народ протягом понад століття має таку дійсно безцінну газету, якою є „Свобода“. Я вже протягом року пишу про українських вчених – дійсних членів Наукового Товариства ім. Шевченка, яких викинули і витерли з радянської науки та освіти в Українській РСР. Оскільки наука й освіта далі постоталітарна, то про них немає й далі згадок, як й їхні праці не дуже згадуються. Саме завдяки „Свободі“ мені вдавалося знаходити точну та необхідну інформацію. У двох числах навіть знайшов згадку про себе

(конференція про Станіслава Дністрянського та про виступ на відкритті меморіальної дошки Володимирові Старосольському, коли у Львові була і св. п. Уляна Старосольська).

Зараз буде 150 дописів про визначних представників „Просвіти“ до 150-річчя її утворення.

Цей лист немає жодної іншої цілі, крім вдячності та підкреслення того, як важливо, цінно і необхідно для українського народу, щоб газета була й далі виходила.

З повагою,

Тарас Андрусак,
Львів

Не забуваймо, хто ми є

Коли думаю про своє минуле, пригадую думки, висказані моїм татом з великою терпеливістю, з гідним пошани наголосом. Тато говорив про життя села, в якому народився, про історію нашого великого народу. Слова мого тата тепер набирають іншого змісту. Часто роздумую над нещасним, а все таки повним віри і надії його життям. Коли у 1958 році померла моя бабця, мама мого тата Марсея Шляхтич, тато замовив і поставив на могилі пам'ятник, на якому написано: *ur. w Uluczu*, тобто народжена в Улючі.

Улюч – це село моїх дідів і прадідів. Село моїх батьків. Моє село. Наше село. Село, в якому стоїть по нинішній день найстарша дерев'яна церква на нинішніх землях Польщі, побудована у 1510 році. Через рік наші люди будуть відзначати 510-річчя її побудови.

В Улючі народився Михайло Вербицький – автор мелодії гімну „Ще не вмерла Україна“. Коли я народився, Улюча вже не було. Весною 1946 року прийшли поляки і

спалили наш Улюч. Ні, не в один день. Приходили тричі, поки майже дощенту його не спалили. Село, в якому було біля 400 родин, перестало існувати. Село, в якому мирно жили до 1946 року українці, поляки і євреї. Перестали існувати млини і тартаки. Тільки вітер танцював на попелищі села і розносив, мов поштар листи, попіл і дим зі спалених хат.

Коли батьки говорили про своє горе, я бачив, як у них пливли сльози. Я плакав разом з ними. Нині не тільки своєю, а й їхньою думкою і любов'ю вертаю до свого Улюча, з якого мене насильно спосіб викинуто на західні землі Польщі, щоб сполучити. Наша любов до свого рідного була сильніша від їхніх задухів. Ми є! В нас є сини і внуки! І тільки від нас буде залежати, чи ми будемо! Нині маємо вільну Україну, яка знає, що ми є! Вона є запорукою нашого буття.

Василь Шляхтич,
Зелена Гура, Польща

Учні привітали моряків

Учні Черкаської школи ч. 18 привітали українських військових моряків з Різдом Христовим та Новим Роком. Кожному членові залог малих броньованих артилерійських катерів „Вишгород“ та „Аккерман“ вони надіслали подарунки, зроблені з любов'ю дитячими руками. Морякам було приємно відчутти дитяче тепло та турботу.

Залоги цих військових кате-

рів виконують непрості завдання захисту українських територіальних вод, а їхні товариші з „Бердянська“ та „Нікополя“ перебувають у російському полоні, тож військовим морякам особливо важливо відчутти підтримку всієї України.

Олександр Калько,
капітан III рангу
Одеса

Військові моряки читають дитячі листи. (Фото: Олександр Калько)

Поспішаю привітати „Свободу“

Поспішаю, ще перед кінцем 2018 року, привітати „Свободу“ з неабияким її ювілеєм – а то вже 125-им! З великою приємністю долучуюся до широкої громади, яка вітає нашу першу і вже так дуже довголітню газету в США з таким знаменним літтям!

Від першої появи по сучасну пору „Свобода“ зберігає українську мову та склеює українську діаспорну громаду в Америці, в усіх її куточках, узброює її знанням про події в Україні та

про усі знаменні справи в Америці на користь наших установ, організацій, діаспорного загалу та самої України. Честь і слава, і дай, Боже, „Свободі“ ще Многії і благії літа!

Ваш у Христі Господі,

Василь,

Єпископ-емерит Стемфордський

Від редакції: Лист з датою 28 грудня 2018 року дійшов до нас вже в 2019 році.

„Просвіта“ діє в Україні

Голова Львівської „Просвіти“ Ярослав Пітко очолює покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченкові.

8 грудня 2018 року виповнилося 150 років від заснування „Просвіти“ у Львові. На урочисте відзначення цього ювілею до Львова прибув Президент України Петро Порошенко та делегація просвітян з усіх областей України.

Львівська „Просвіта“ проголосила 2018 рік роком „Просвіти“ і започаткувала мистецькі проекти у різних частинах області, щоб популяризувати українські пісні, слово, мистецтво. У Радехові відбувся фестиваль духовної і патріотичної пісні, на який прибуло понад 300 учасників – хори, вокальні ансамблі, солісти, читці. Такі фестивалі будуть проводити щорічно в різних містах та районах області.

Завдяки підтримці Товариства Української Мови (США) було повернено в Україну десятки унікальних книг, які були заборонені в минулому, серед яких були видання творів Тараса Шевченка у діаспорі. Члени „Просвіти“ з Рівно-

го Євгенія Гладунова та Михайло Борейко працюють над перевиданням „Кобзаря“, що був виданий у Празі в 1943 році. У Полтаві голова обласної „Просвіти“ Микола Кульчинський теж невтомно працює у перевиданні унікальних книжок. Нещодавно відбулася презентація нової книжки Людмили Старицької-Черняхівської „Вибране“.

З Херсону голова обласної „Просвіти“ Олег Олексюк повідомив, що вже просвітяни Херсонщини від травня до липня проводили творчий конкурс „Лірика туристських стежок“, у якому взяла участь молодь з 11 районів та з п'яти міст (близько 100 осіб).

У вересні в Херсоні проведено величаве свято рідної мови „Відлуння душі“ в якому взяли участь 300 учасників з Херсонської, Миколаївської, Івано-Франківської, Львівської та Київської областей.

Віра Боднарук,
Чикаго

У Херсоні просвітяни проводять літературний вечір.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Колядники прийшли до храму

Василь Романчук

ПАРМА. Огайо. – 13 січня в „Українському селі“ колядників зібрала золотOVERХА Українська католицька катедра св. Йосафата. Цей храм 10 листопада 2018 року урочисто відзначив 30-ліття освячення собору як катедрального та завершення храмового розпису ікон, який здійснили майстри Еврипідес Кастаріс, Ліза Данко і Джордж Цела.

Вступним словом коляду відкрив голова комітету „Українського села“ Роман Федьків. Владика Богдан Данило благословив Різдвяне дійство і подякував його організаторам та учасникам.

Розпочалася коляда урочистим входом у храм дітей-звіздарів, які для цієї нагоди власноруч вигото-

вили десятки чудових і неповторних звізд, що символізують звістку про народження Ісуса Христа.

Ведучий свята Зенон Чайковський представив учасників коляди. Літургійною піснею „З нами Бог“ розпочав свій виступ парафіяльний хор Православного катедрального собору св. Володимира в Пармі під орудою Маркіяна Комічака. Вже чимало років у цьому хорі, поряд з іншими парафіянами, активну участь беруть настоятель катедри о. Іван Наконечний і його заступник о. Михайло Гонтарук та протодиякон Ігор Махлай.

Чоловічий квартет „Байда“, створений при Православній церкві св. Трійці в Норт-Роялтоні під орудою Ігоря Гниди, заспівав колядки „Добрий вечір тобі“, „Нова радість стала“, „По всьому світу“ і „Дивная

В Українській католицькій катедрі св. Йосафата колядують діти. (Фото: Василь Романчук)

новина“.

Клясичні колядки у виконанні хору Української католицької церкви св. Андрія, регентом якого є Василь Кобрин, були пов'язані з поетичними рядками, що створило величну оду Різдву Христовому.

Виступили Православний чоловічий хор з Великого Клівленду (керівник Михайло Пілат), хор Першої української баптистської церкви в Пармі, диригентом якого є Руслан Войтович.

Народний артист України бандурист Остап Стахів заспівав під бандуру „Дай нам просвітління“, знаменитий „Щедрик“, „Різдвяну баяду“ і завершив свій виступ новорічним віншуванням.

Рідкісні колядки у власній інтерпретації підготував жіночий вокальний ансамбль „Зоря“ з Пар-

ми (мистецький керівник Наталія Баслядинська-Махлай).

Порадував своїм мистецтвом наймолодший колектив – вокальна формація „Відлуння“.

Католицьку катедру св. Йосафата в Пармі представляли талановита вокалістка і диригент парафіяльного хору Людмила Соневалд та дитячий ансамбль під керівництвом Марини Турів.

Наприкінці коляди адміністратор катедри св. Йосафата о. Богдан Барицький подякував учасникам та організаторам і запросив прийняти від юних пластунів Вифлеємський вогонь, як символ віри, надії, любові і миру. І запалили у храмі сотні свічок, а спільне виконання колядок „Тиха ніч“ і „Бог Предвічний“ завершили торжество.

Виступає хор Української католицької церкви св. Андрія.

Вечорниці Червоної Калини

Меланія Глух

Емилі Гной

Софія Гандзій

Вітаємо Дебютанток
Вечорниць Червоної Калини

Презентація о годині 7:00 вечором
в суботу 9 лютого 2019

Hilton Pearl River, Pearl River, New York

Докладніші інформації: KalynaDeb.org

Бріанна Кручова

Тетяна Лабовка

Рома Лонкевич

Раїса Ігнат

ТРИБУНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Різдво святкували на Союзівці

Левко Хмельковський

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – 12 січня на запрошення Екзекутиви Українського Народного Союзу працівники Головної Канцелярії та обох видань УНСоюзу зустрілися на Різдвяному вечорі, який відбувся у Центрі Української Спадщини „Союзівка“.

Святкова неформальна зустріч була нагодою для родинного спілкування працівників й сприяла обговоренню плянів дальшого розвитку 125-річної української організації. У зустрічі узяли участь президент УНСоюзу/Головний виконавчий директор Стефан Качарай, Головний операційний директор/Головний секретар Юрій Симчик, Головний фінансовий директор/скарбник Рома Лісович, головний редактор видань УНСоюзу, „Свободи“ та „Українського тижневика“ Рома Гадзевич.

У святково прикрашеній залі, біля ялинки і ватрана, співали коляд та українських пісень і танцювали під музику гурту „Удеч“ до пізньої ночі.

Біля ватрана звучали колядки.

Гурт „Удеч“ грав до пізньої ночі.

Усі співали українських пісень. (Фото: Левко Хмельковський)

Вечір біля ялинки.

Примус до інтеграції

(Закінчення зі стор. 2)

Москва хоче включити Білорусь до складу Росії: „Я розумію ці натяжки: отримаєте нафту, але давайте руйнуйте країну і вступайте до складу Росії. Я завжди ставлю запитання: такі речі в ім'я чого робляться? Ви подумали про наслідки? Не кием, то палицею інкорпорує країну до складу іншої країни. ... Нам кажуть — компенсація за податковий маневр буде, коли буде глибока інтеграція. А дехто прямо каже: ми готові, щоб ви ввійшли до складу Російської Федерації“.

Уже після всіх цих висловлювань О. Лукашенка Міністер фінансів Росії Антон Силуанов заявив: „Росія не давала Білорусі жодних обіцянок щодо виплати компенсацій за зміни податкового законодавства в

Росії. Вважаємо такі зміни, зокрема податковий маневр у нафтогазовій галузі, внутрішньою справою Росії“.

Насправді отримувани від Росії субсидії у підсумку формують 10-15 відс. білоруського бюджету. Це означає, що їх втрата не розвалить державу і не стане фатальною для білоруської економіки. Так, рівень життя помітно впаде. Але, з іншого боку, Росія просто подарувала О. Лукашенкові пояснення, чому економіка не поліпшується. І він це використовує наприкінці 2019 року, на нових президентських виборах. Якщо 2015-го він лякав виборців перспективою повторення в Білорусі українських подій, то тепер зможе обігравати „зраду росіян“.

„Дзеркало тижня“

Андрій Паливода – журналіст-міжнародник, Київ.

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує на доповідь

кандидата мистецтвознавства

**Остапа Мануляка
(Львів)**

композитора, декана теоретико-композиторського,
вокального та диригентського факультету
Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка,
Стипендіята ім. Фулбрайта 2018-2019 рр.

**Сучасна українська музика
у дзеркалі соціо-політичних змін.**

**В суботу, 26 січня 2019 року,
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ДО 85-РІЧЧЯ ГОЛОДОМОРУ-ГЕНОЦИДУ В УКРАЇНІ

Про Голодомор – англійською мовою

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 12 листопада 2018 року Національний музей „Меморіал жертв Голодомору“ презентував

англомовну версію збірника Міжнародної науково-практичної конференції „Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації“ у Дипломатичній академії України ім.

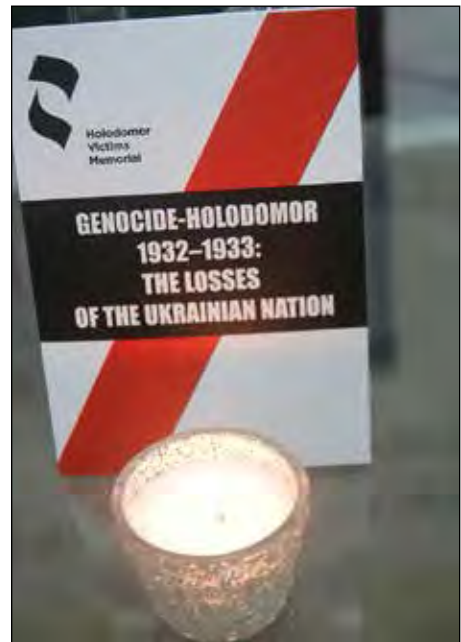
Генадія Удовенка для представників дипломатичних представництв в Україні та українських дипломатів з метою підвищення обізнаності з історії Голодомору.

Українською мовою збірник матеріалів конференції вийшов друком у 2017 році, а сама Міжнародна науково-практична конференція була проведена роком раніше на базі Київського національного університету ім. Тараса Шевченка з підтримкою Фондації Українського Голодомору-геноциду (Чикаго) й Громадського комітету з вшанування пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні.

Науковий збірник призначений для поширення за кордоном інформації про геноцид української нації в 1930-их роках. У презентації взяли участь заступник директора Дипломатичної академії Наталія Шульга, генеральний директор Національного музею „Меморіал жертв Голодомору“ Олеся Стасюк, головний зберігач фондів музею Ніна Лапчинська

На презентації книги (зліва): генеральний директор Національного музею „Меморіал жертв Голодомору“ Олеся Стасюк, головний зберігач фондів музею Ніна Лапчинська та заступник директора Дипломатичної академії Наталія Шульга. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Збірник „Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації“.

та запрошені науковці, представники музеїв та громадських організацій. Учасники зустрічі обговорили гостру необхідність продовження досліджень втрат української нації через штучні голодомори, долучення до вшанування пам'яті жертв голодоморів широкою громадськості в Україні і у всьому світі.

Зберегли свідчення про Голодомор

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ. Тернопільська область. – До 85-их роковин Голодомору вийшло нове видання Бережанського краєзнавчого музею „Голодомор. Люди. Спогади“ (упорядник старший науковий співробітник музею Оксана Голян). У книзі подано списки осіб, котрі пережили Голодомор 1932-1933 років, спогади очевидців. Збірник доповнюють ілюстрації та зворушливий вірш випускника Бережанської гімназії ім. Богдана Лепкого – Юрія Вітяка.

Видання призначене для науковців, краєзнавців, учителів, студентів, які цікавляться цією важливою тематикою.

У краєзнавчому музеї в залі „Політичні репресії на Бережанщині“ розміщено експозицію „Доторкнутись до правди“, присвячену пам'яті жертв Голодомору.

Ось окремі спогади:

„Я, Юр'єва Катерина, народилась 9 січня 1914 року в селі Лазорки, Полтавської області. Голодомор я переживала тут же зі своїми батьками, братами й сестрами. Наша сім'я: батько – Дорофій, мати – Гордієнко Феодосія, брати – Микола, Іван, сестри Олександра і Марія. У той тяжкий період мені було 18 років. Про Голодомор ніхто нічого не знав, що нас така біда чекає і настав той гіркий час. Це було в глибоку осінь 1932 року, коли люди все зібрали із полів. В цей час міська влада зібрала свій актив і дала всім завдання їхати до кожного господаря і забирати все, що є із продуктів: зерно, картоплю,

все те, що попадало під руки. Через зиму (хто мав закопане на городі: буряки, моркву) перебивались, як могли. А вже на весні 1933 року люди вмیرали так, що не встигали хоронити – по 10-15 чоловік. В нас була корова. Вона нас кормила. А потім забрали і корову. Наша сім'я залишилась без ніякої надії на виживання. Я довідалась, що Лубенська міська лікарня набирає на курси масажистів, і я поступила, залишилась працювати при цій лікарні. Я отримувала гроші і карточки на хліб. Приїхала додому, привезла ім хліба. Мій батько був при смерті, вже не хотів нічого. І помер з голоду. Потім померла сестра Олександра, а за нею помер брат Микола. Решту я забрала до себе – маму, брата Івана і сестру Марійку. Так ми вижили в той Голодомор. В лікарню привозили кожен день голодних людей, які їли всяку всячину: дохлих коней, дохлих корів і навіть людей. Один дядько з'їв своїх дітей-близнят. Мертвих людей з лікарні по 30 чоловік кожного дня хоронили. Бувало, ідеш вулицею – там лежать, тут сидять мертві люди. Міліція по вулицях їздила і підбирала мертвих людей, а хто був ще живий, то підвозила до лікарні“.

„Я, Кришук-Пирогова Ганна, народилась 1922 року в Хмельницькій області, в селі Миколаїв. Пережила голод 1933 року разом зі своєю сім'єю, яка складалась із шістьох дітей і мами-вдови. Я і мої брати Олексій, Іван ходили на поля, збирали гнилу картоплю, яка залишилась в землі, їли її разом з лободою та ще якимись бур'янами, пекли на залізній печі так звані „деруни“. Ми з і мамою моло-

Експонати тематичної виставки краєзнавчого музею у пам'ять про Голодомор. (Фото: Тетяна Будар)

ли зерно на жорнах вночі, по черзі зі сном. А зерно приносили євреї, які пекли хліб і продавали. Наше теперішнє село Миколаїв було до війни містечком. А потім жорна у нас забрала влада.

Я бачила опухлих людей, які лежали на дорогах. У них були спухлі ноги, які блищали на сонці як дзеркало. А у деяких уже були тріщини і з них текла рідина, ці люди уже помирили. Страждань було багато“.

У селі провели Ходу скорботи на пошану жертв Голодомору

Валентина Шемчук

АБАЗІВКА, Полтавська область. – Реквієм на пошану жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні провели 12 грудня 2018 року обласні об'єднання Міжнародної організації „Жіноча громада“ та Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих разом з Абазівською загальноосвітньою школою.

З настановою ніколи не забувати голодні сторінки української історії звернулася директор школи Тетяна Цимбалюк. Від полтавців промовляли Валентина Шемчук, Анатолій Банний, учитель історії Олександр Хажанець.

Під Державним прапором рушила Хо́да скорботи до встановленого в сільському парку Пам'ятного знака жертвам Голодомору. Учні, учителі, жителі Абазівки, полтавські громадські діячі поклали перев'язані чорною стрічкою колоски до Хреста пам'яті.

Хо́да скорботи до Хреста пам'яті в Абазівці на Полтавщині. (Фото: Наталя Олєфіренко)

ФІЛАТЕЛІЯ

Нагороджено каталог конвертів

Тетяна Будар

КИЇВ. – У столичному конгрес-центрі „Український дім“ відбула-ся XVI Національна філателістична виставка „Укрфілекспо-2018“, присвячена 100-річчю випуску перших поштових марок України. На ній було представлено 127 унікальних колекцій з України та світу. На вході до виставки стояв бронетранспор-тер „Дозор-Б“. Уперше Національ-ний банк України й „Укрпошта“ пре-зентували унікальний сувенірний буклет із поштовим блоком і моне-тою, випущеними на честь 100-річ-чя перших поштових марок України. „Ілюстрований каталог немар-кованих художніх конвертів 1996-2017“ учасника Революції Гіднос-ти й війни на сході України, відо-мого філателіста-краєзнавця Олега Поливка з Бережан одержав бронзо-ву медаль.

Колекціонуванням він земляк займається майже 40 років. Він був ініціатором випуску й погашен-ня тематичних марок і конвертів, учасником та організатором бага-

тьох філателістичних і краєзнавчих виставок, автором дописів до газет і журналів.

Олег Поливко з нагородою. (Фото: Тетяна Будар)

Гороскоп на каденцію

(Закінчення зі стор. 4)

хто виборів або зберіг це крісло, матиме значно меншу свободу рук і буде приречений на значно більшу кількість і глибину компромісів, ніж нас обурює нині. Якщо пощастить, його порядок денний визна-чатиметься такими пріоритета-

ми: гарантії приватної власности, ефективні суди, придушення п'ятої колони, перехоплення ініціативи у війні. Якщо не пощастить, тоді... буде те, що ми вже спостерігали під різними обгортками.

„Український тиждень“

Юрій Макаров – український письменник, публіцист, Київ.

ПРИДБАЙТЕ НАШІ ФІНАНСОВІ ПРОДУКТИ

Продажі: 888-538-2833

СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ
Life Insurance

АНУІТЕТИ
Annuities

СТРАХОВІ СЕРТИФІКАТИ
Endowments

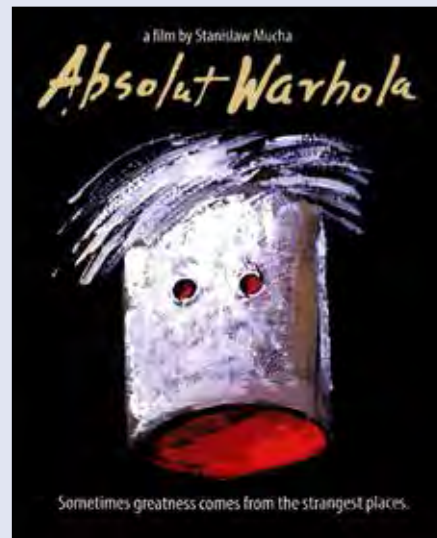
Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
facebook.com/UkrainianNationalAssociation
www.UNAinc.org

ЕНДІ ВОРГОЛ
ЗАГРОЖЕНІ ВИДИ ТВАРИН

Остання нагода!
Виставка закривається
17 лютого 2019 р.

Andy Warhol, *Bighorn Ram* from the *Andy Warhol: Endangered Species* (1983), on loan from the National Museum of Wildlife Art, Wyoming. Gift of the 2006 Collectors Circle, an Anonymous donor, and the Art Acquisitions Fund.

неділя 2 лютого 2019 р.
о год. 2 по пол.

ABSOLUT WARHOLA

(2001)
Мистець і автор Джеймс Варгола (глемітник Енді Воргола), представить фільм режисера Станіслава Мухи; 80 хв., документальний фільм (мистецький, гумористичний); Мови: русинська/ словацька з англійськими підписами. «Strandfilm/ Frankfurt» (Німеччина/ Словачія).

Виступають у фільмі: Марія Вархола, Михайло Вархола, Гелена Безакова, Інгрід Босновікова, Ева Прехтова, Янко Завацький, і т. д. Документальний фільм Мухи простежує коріння Воргола до містечка Міжлабірці та сусіднього села Мікова, де він зустрічає членів сім'ї Енді.

Квитки можна придбати на музейній веб-сторінці або при дверях перед висвітленням фільму. Вступ 15 дол.; 10 дол. для членів і сеньорів; 5 дол. для студентів.

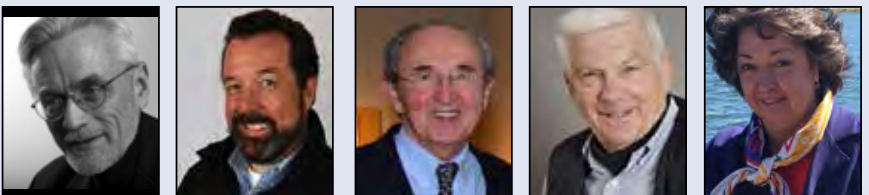
Український Музей і Бандура «Downtown» запрошують Вас на

ВЕЧІР МУЗИКИ І ПОЕЗІЇ
субота, 9 лютого 2019 р., о год. 7 веч.

ЗАГРОЖЕНІ ВИДИ: ОСОБИСТІ БЕСТІЯРІЇ

Виступатиме поет Боб Голман, співачка і автор пісень Сузан Гванг, композитор/саксофоніст Чарлі Ватерс, і бандурист Юліян Китасти, музичний керівник «Бандура Downtown»

Квитки можна придбати на музейній веб-сторінці або при дверях перед концертом. Вступ 15 дол.; 10 дол. для членів і сеньорів; 5 дол. для студентів.

КРУГЛИЙ СТІЛ

ЕНДІ ВОРГОЛ: ЙОГО МИСТЕЦТВО І ЙОГО ЕТНІЧНЕ КОРИННЯ

П'ятниця, 15 лютого 2019 р., о год. 7 веч.

Модератор: д-р Олександр Мотиль, професор політології Ратгерського університету в Ньюарку. Запрошений співкуратор виставки Енді Воргол: *Загрожені Види Тварин*

д-р Адам Герис, головний куратор мистецтва ім. Йофи Кер Національного музею мистецтва живої природи в Джексон, Вайомінг

д-р Ярослав Лешко, професор-емерит мистецтвознавства Сміт Коледжу в Нортгемптоні, Масачусетс. Запрошений співкуратор виставки Енді Воргол: *Загрожені Види Тварин*

д-р Павло Роберт Магочий, професор історії, голова кафедри українознавчих студій Джона Яремки Торонтського університету

д-р Елейн Русинко, професор кафедри сучасних мов і лінгвістики Мерилендського університету в Балтиморі

Вступ 10 дол. Вільний вступ для членів Українського Музею і для учасників конференції 2019 р. Мистецької асоціації коледжів (CAA).

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 – 5:00

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

У Києві відбувся щорічний благодійний вечір УКУ

Оксана Левантович,
Катерина Глущенко

КИЇВ. – 15 грудня 2018 року у Міжнародному виставковому центрі відбувся щорічний благодійний вечір та тихий аукціон Українського Католицького Університету (УКУ), на який прийшли понад 500 приятелів УКУ, було задекларовано 92 студентські та 11 викладацьких стипендій. Благодійний аукціон зібрав близько 600 тис. грн. Загальна ж сума зібраних пожертв становить рекордні 12.5 млн. грн.

Вечір розпочався з коктейлю з членами Почесного комітету, тихого та гучного аукціону. Зустрілися давні друзі, котрі відвідують благодійний вечір уже багато років поспіль, а для тих, хто прийшов вперше, відбулось чимало нових знайомств.

З молитви розпочалася святкова вечеря. Першим до слова запросили Главу Української Греко-Като-

лицької Церкви (УГКЦ) Святослава, який сказав:

„Сьогоднішній благодійний бенкет УКУ в Києві відбувається у особливий історичний момент для християн України. Дозвольте мені сердечно привітати наших братів православних із Об'єднавчим собором. В цей історичний момент я хочу простягнути братню руку від імені нашої Церкви до новообраного предстоятеля та до всіх православних братів, кажучи, що відтепер ми йдемо разом в історію, до єдності, до правди. Бо від того, наскільки ми сьогодні плечемо єдність та долаємо те, що нас роз'єднує, залежить майбутнє Церкви, народу та української вільної, незалежної, європейської держави. Попереду – багато праці, але мені приємно почути, що у першій промові новообраний предстоятель говорив про розвиток богословської освіти.

І мені дуже приємно, що саме УКУ є іконою відкритої Церк-

ви, яка є водночас і помісною, і глобальною. Глибоко вдивляючись у таємниці Божої премудрості, вона водночас дивиться в саме серце сучасної людини та українця і вдивляється у майбутнє. Нехай внутрішній рух до консолідації та об'єднання не припиняється. Також цього вечора відкривається нова місія і для УКУ, який є майданчиком нової евангелізації та проповіді Євангелія у сучасному житті. Ми розуміємо, що сучасне суспільство чекає не лише зміни вивіски чи внутрішньої організації, а й очікує нової якості церковного буття, душпастирства, проголошення слова святого Євангелія для звичайної людини покликане трансформувати, звільнити, освітити, відкрити світові душу українського народу. Тому сердечно дякую усім, хто у цей соборний спосіб долучається до розвитку УКУ, чії двері відкриті для усіх, навіть для тих, котрі ще не знайшли свого шляху до Бога.

Владика Борис Гудзяк

З вашою підтримкою цей університет здатний зробити те, чого від нього чекає Бог та суспільство”.

Наступним промовляв американський журналіст, професор

(Закінчення на стор. 17)

Лавреатом нагороди „Світло справедливості” став Леонід Фінберг

Оксана Левантович,
Андрій Гриниха

КИЇВ. – Лавреатом нагороди за моральне, духовне та етичне лідерство „Світло справедливості” 2018 року став Леонід Фінберг – соціолог, дослідник культури, директор Центру досліджень історії та культури східноєвропейського єврейства (з 2006 року), головний редактор видавництва „Дух і Літера” (з 1997 року).

Урочиста церемонія вручення нагороди відбулася 14 грудня 2018 року у Національному музеї Тараса Шевченка в Києві. Організував захід Інститут лідерства та управління Українського Католицького Університету (УКУ). Гостями вечора були лавреатка нагороди 2012 року Лариса Заливна та президент УКУ, Владика Борис Гудзяк.

Нагорода „Світло справедливості” заснована 2010 року канадійкою українського походження Анастасією Шкільник та Владикою Борисом на честь батька А. Шкільник д-ра Михайла Шкільника – юриста, громадського і політичного діяча часів визвольного руху в Україні 1917-1920 років. Ця відзнака покликана привернути увагу до ціннісного провідництва, до важливості моральних принципів у провіді, до популяризації прикладів такого провідництва в українському суспільстві.

Від часу заснування нагородою відзначені

Владика Борис Гудзяк і Леонід Фінберг. (Фото: Лесик Урбан)

п'ятеро осіб: журналістка й розслідувачка корупційних схем Наталя Седлецька (2017), колишня українська військова Надія Савченко (2015), правозахисниця з Луганська Л. Заливна (2012), провідник кримськотатарського національного руху Мустафа Джемлев (2011), публіцист Євген Сверстюк (2010). Цього року лавреата обрали серед осіб, що засвідчили моральне провідництво в часі Революції Гідності 2014 року і ним став Л. Фінберг.

„Ми не помітили, як змінилися, бо порівнює-

мо своє життя із тим, що є у інших країнах, тоді як треба порівнювати нас теперішніх із нами вчорашніми, – зауважив Л. Фінберг. – Відроджується український кінематограф, який стає відомим у світі, українські театри, відкриваються важливі культурні заклади. Фантастичні зміни відбуваються і на книжковому ринку України. У нас з'явилася справжня філософська бібліотека, яка складається з таких представників як Андрій Бавмайстер, Олег Хома. Народилася й історична бібліотека, яка розвиває міти радянської історіографії, розвивається юдаїка. Відбувається чітке домінування української гуманітаристики та української літератури – і покупці все частіше купують українські переклади. Окрема перемога – це українська дитяча література, де окремі твори друкують сотнями тисяч примірників. Ще одні позитивні зміни це те, що студенти отримують унікальні можливості стажування у іноземних університетах, думаю, вони уявити не можуть, що їхні батьки навіть не мали шансу виїхати за кордон. Вражаючих зрушень – багато і вони дають силу долати труднощі, які ніхто, окрім нас, не вирішить. Клюб особистої відповідальності є вирішальним у розв'язанні проблем України. Потрібно створювати потужні інтелектуальні центри, які диктуватимуть владі рухатись і приймати правильні рішення. Ключові ролі у цьому мають належати уже новому поколінню”.

Цифровий атлас допомагає зрозуміти сучасність України

Оксана Левантович

ЛьВІВ. – 18 вересня 2018 року співпраця працівників Українського Католицького Університету (УКУ) з Українським Науковим Інститутом Гарвардського університету дала свій результат у формі семінару-презентації інтерактивного атласу України у Великій залі Центру Андрея Шептицького „Переосмислюючи історію і сучасність України. МАПА – інтерактивний атлас України”.

МАПА – це повноцінний інтерактивний продукт з необмеженою кількістю варіативних відповідей на сучасні питання. На запитання, який відсоток людей та в яких регіонах України підтримують переселенців чи воїнів зі сходу України, якою була кількість жертв Голодомору є чіткі відповіді у візуальній формі.

Це відкрита для всіх інтернет-платформа, яка буде найбільш цікавою науковцям, журналістам чи аналітикам, або всім, хто досліджує історію і сучасне суспільство України. У проекті використані останні інноваційні інформаційні технології для вивчення ключових питань української історії (модулі „Генеалогія Русі”, „Історичне Поділля”,

„Голодомор”) та сучасної соціальної і політичної географії.

„Дані проекту неодноразово використовували дослідники та журналісти, особливо у гарячих дискусіях на історичну тематику, зокрема під час останньої російсько-української „медійної війни” стосовно походження Анни Ярославни, а також в дискусіях навколо оцінки демографічних втрат України внаслідок Голодомору 1932-1933 років”, – наголосила доцент кафедри соціології УКУ Вікторія Середа.

Демограф Наталя Левчук продемонструвала, як нанесення даних на карти Атласу МАПА сприяло виявленню тих чинників, що спричинили регіональні розбіжності у демографічних втратах під час Голодомору.

Зокрема, історик Сергій Плохій проаналізував динаміку та географічний вимір „Ленінопаду”, зміни ставлення до радянських та неорадянських історичних наративів та регіональне відображення цих процесів на мапі України.

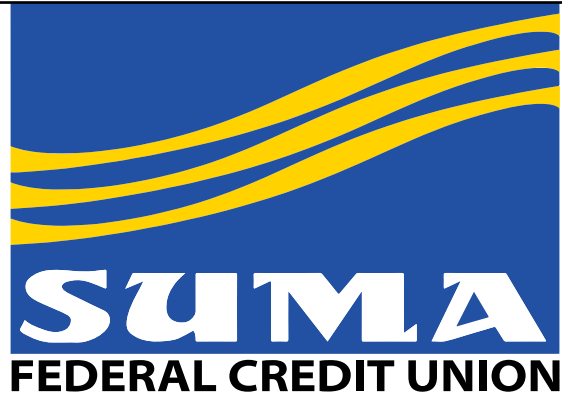
Дослідники у даний час здійснюють розробку та вдосконалення мовного модулю України, зокрема наповнення інформації щодо найрізноманітніших

поділів, як спілкування українською, російською, суржиком та двомовність, рівно ж досліджують практичний вимір використання тієї чи іншої мови як вдома згідно з поділом на великі урбанізовані міста та регіони.

Учасники семінару (зліва): Сергій Плохій, Наталя Левчук та Вікторія Середа. (Фото: Данило Турин)

В НОВИЙ РІК НА НОВОМУ АВТО!

90%
фінансування
для кваліфікованих
позичальників

Like us on
Facebook

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

КРЕДИТ НА ВЖИВАНІ АВТА

НИЗЬКИЙ
ВІДСОТОК **3.25%** **APR*** ДО 48
МІСЯЦІВ

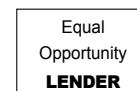
* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** Percentage of financing is dependent on credit score. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

Federally insured
by NCUA

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 3
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Вручено нагороди ім. Василя Симоненка Редактор „Свободи“ презентував книжки

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 10 січня в обласній філармонії відбувся літературно-мистецький вечір „Я прийшов, щоб із вами жити“ з нагоди 84-ої річниці від дня народження Василя Симоненка.

Присутніх вітав голова обласної організації Національної спілки письменників України д-р Володимир Поліщук, після чого нагороди переможцям конкурсу вручав заступник голови обласної адміністрації Костянтин Омаргалієв. Він вручив щорічні нагороди Всеукраїнської літературної премії ім.

В. Симоненка за найкращу першу поетичну збірку поетові Житомирської області Сергієві Сіваченкові за збірку „Еволюція на граніті“, за найкращий художній твір черкашанці Людмилі Тараненко за книгу „Стоїть душа перед порогом“. Нагорода встановлена Черкаською обласною радою та обласною адміністрацією з підтримкою Національної спілки письменників України та Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка і Ліги українських меценатів.

Вечір продовжив святковий концерт художніх колективів обласного центру.

Літературно-мистецький вечір „Я прийшов, щоб із вами жити“ в Черкасах.

Поставили п'єсу „Побратими“

Тарас Яворівський

НОВА СКВАРЯВА, Львівська область. – У рідному селі Йосипа Олеськіва Новій Скваряві побачила світ вистава „Побратими“ Зіновія Яворівського. Побратими – це близькі друзі Іван Франко та Йосип Олеськів.

В першій дії розповідається про перебування І. Франка на вакаціях у родині Й. Олеськіва в 1879 році у селі Нова Скварява, що на Жовківщині. В цей час вони навчалися у Львівському університеті. Це було після арешту І. Франка і повідомлення, що його кохана Ольга

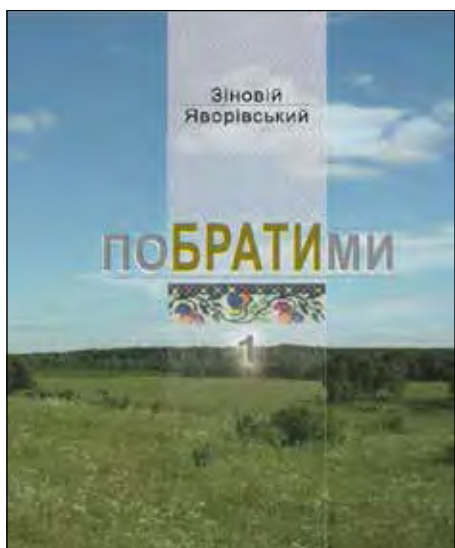
Розшкевич виходить заміж за Володимира Озаркевича.

Друга дія переносить читача у 1895 рік. Й. Олеськів став доктором ботаніки і філософії, одружився з Йосипою Варапучинською, приємною дочкою пароха села Прошова, що на Тернопільщині. На цей час він був батьком двох дітей, мешкав у Львові і працював професором учительської чоловічої гімназії у Львові.

І. Франко став великим українським письменником, видав ряд поетичних збірок, прозових і драматичних творів. Разом з киянкою Ольгою Хоружинською створив сім'ю і на цей час у них було четверо дітей. Мешкав також у Львові. Друзів об'єднував патріотизм і бажання принести користь народові.

В країні гостро постало питання еміграції селян. Їх часто скеровували на непридатні для землеробства землі, де вони нерідко гинули. Протидіяти тому вирішили давні друзі І. Франко і Й. Олеськів. На цей час Й. Олеськів повернувся з тривалої поїздки до Канади, в якій його супроводжував Іван Дорундяк – уродженець села Кийданч Коломийського повіту.

Й. Олеськів, як фахівець, вивчав ґрунти, кліматичні та соціальні умови еміграції селян до Канади. Показано їх вплив на еміграцію українців до Канади, переживання за долю України. Події відбуваються у квартирі Й. Олеськіва у Львові.

Видання п'єси Зіновія Яворівського „Побратими“.

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – У прес-центрі газети „Нова Доба“ редактор „Свободи“ Левко Хмельковський 18 грудня 2018 року розповів про свої нові книжки „Родовід християнського богослова о. Олександра Меня“ і „Списки службовців НКВД в Україні (1935-1939)“, які побачили світ у львівському видавництві „Свічдо“.

Як зазначає сам автор-упорядник, книжка про службовців НКВД в Україні оформлена у вигля-

ді коротких біографій. „Ми багато пишемо про жертви – наших батьків, дідів. Раніше я видав книжку про страчених за архівами 1937 року, що їх КГБ передав у обласний архів. Я читав справи страчених людей. Але хто був по той бік?, – розповів Л. Хмельковський. – Коли я дізнався, що у московському „Меморіалі“ мають тогочасні анкети службовців, я попросив, щоб мені їх надали. Це понад 40 тис. анкет. Із них я вибрав українські, переробив їх на довідки і переклав“.

За його словами, ця книжка може стати підставою для подальших досліджень долі виконавців Великого терору.

У книзі „Родовід християнського богослова о. Олександра Меня“ автор на основі дослідження сімейного архіву у Харкові описав життєвий шлях родини великого християнського письменника і просвітителя, котрого вбили біля Москви сокирою по дорозі до храму.

Під час презентації Левко Хмельковський і головний редактор „Нової Доби“ Тетяна Очеретяна. (Фото: Олександр Костирко)

150-річчя Товариства „Просвіта“ відзначили у Львові

Георгій Лук'янчук

ЛЬВІВ. – 8 грудня 2018 року 150-річчя Товариства „Просвіта“ відзначили у Львівській опері з участю Президента України Петра Порошенка. Урочистій академії передувало покладання квітів до пам'ятників „Просвіті“ та Тарасові Шевченкові.

П. Порошенко у вітальній промові розповів про своє бачення минулого, сьогодення і майбутнього України. Він зазначив, що діячі „Просвіти“ піднялися над імперськими кордонами і побачили єдиний український народ зі своїм історичним корінням, власною мовою, оригінальними культурними традиціями. З діяльністю Товариства пов'язали себе видатні українці

Іван Франко, Леся Українка, Микола Лисенко, Михайло Грушевський, Михайло Коцюбинський, Борис Грінченко, Юрій Федькович. Вихована „Просвітою“ патріотична молодь готувалася взяти до рук зброю для боротьби за незалежність України. У новітній історії України справу „Просвіти“ продовжило Товариство української мови ім. Т. Шевченка.

Президент вручив високі державні нагороди активним членам Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Т. Шевченка. Він нагородив голову товариства Павла Мовчана, письменника зі Львова Миколу Петренка, активних просвітян з різних куточків України.

На завершенню академії відбувся концерт, в якому взяли участь зірко-ві колективи України.

Президент України Петро Порошенко та голова Товариства „Просвіта“ Павло Мовчан відкривають урочисту академію разом з хором хлопчиків „Дударик“. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Вісті Фундації ім. Івана Багряного Січень 2019 року, ч. 220

Слово до 100-річчя Михайла Воскобійника

Олександр Панченко

Близько 20 років тому були спомини відомого мецената, уродженця Миргорода Олексія Воскобійника „Повість моїх літ. Публіцистичні спогади“. У цій книзі він пише: „З пізніших оповідей тата я дещо більше дізнався про свою сім'ю. Моя родина, як по татовій, так і по маминій лінії, – з козацького роду. Наші прадіди належали до Миргородського козацького полку. Ми ніколи не були кріпаками. Мій дідусь по татовій лінії Василь Воскобійник був одним із акціонерів Дібровського кінного заводу. Там вирощували найкращих рисаків. Мій прадід по батьковій лінії належав чи не до перших меценатів Миргородщини. Бо з розповідей діда я знав, що він чимало вклав своїх власних грошей у будівництво відомого в Миргороді собору. Отож у тому соборі і наша, родинна, частка, і ми тим пишаємося. Своім синам – старшому Петрові і молодшому Григорію, тобто моєму татові, дідусь Василь Воскобійник на своїй землі, по вулиці Бережанській, залишив дві добротні хати. Вони й досі у Миргороді служать моїм землякам. Дідусь по маминій лінії Василь Шумейко мав велике зелене подвір'я на Гаїдамацькій вулиці Миргорода, кілька десятин власної землі, пасовисько, де випасали коней та корів, і чотирьох доньок-красунь. Найкраща з них – моя мама Марина Шумейко-Воскобійник“.

У споминах О. Воскобійника дуже часто зустрічаємо ім'я Михайла. Так хто ж був М. Воскобійник? Інформації про нього можна прочитати у збірці матеріалів і документів „Українська Револьюційно-Демократична Партія (УРДП-УДРП)“, яка побачила світ у Києві також понад 20 років тому. М. Воскобійник народився у Миргороді 21 листопада 1918 року.

Докладніші відомості про його життя дізнаємося з допису іншого нашого земляка Олексія Коновала: „Долаючи різні труднощі й перешкоди, Михайло Воскобійник закінчив 1941 року Харківський університет. За німецької окупації України редагував газету „Миргородські Вісті“. Щоб не

опинитися там, де зник батько, вся родина – мати Марина та два брати Іван та Олексій – подалися на Захід з тисячами колись гнаними, переслідуваними, репресованими, стріляними й недостріляними людьми зі східних та центральних земель України. Після Другої світової війни опинилися в Німеччині в таборі для переміщених осіб в Новім Ульмі. В Німеччині Михайло розпочав студіювати в роках 1947-1948 політичні науки в Гайдельберзькому університеті, познайомився з Іваном Багряним, який мешкав в тім самім таборі і був ініціатором створення УРДП. Ця партія, членом якої Михайло Воскобійник був з самих початків, стала в обороні всіх „східняків“, яким загрожувала примусова репатріація до СРСР. Діяльність УРДП зосереджувалася зразу після війни в американській зоні, а пізніше поширилася на англійську та французьку зони“.

Засновниками УРДП були І. Багрянний, Іван Майстренко, Григорій Костюк, Борис Левицький та М. Воскобійник. Саме М. Воскобійник у 1993 році в Дітроїті написав та видав друком книгу „Пам'яті Івана Багряного“, як частину своєрідного літопису початків УРДП. Очевидно, що він мав для цього багатющій матеріал.

Після переїзду в 1957 році до США М. Воскобійник здобув ступінь магістра у Сиракузькому університеті та докторат з історії – у Пенсильванському університеті, викладав історію Східної Європи та України у Сиракузькому та в Центральному Коннектикутському університетах. Від 1987 року перебував на пенсії, а від 1989-го по 1992-ий рік був головою Української Національної Ради Державного Центру УНР в екзилі.

Сім років тому у видавництві „Ярослав Вал“ вийшла друком книжка публіцистики М. Воскобійника „Україна-XX: Національна ідея і чин: Публіцистика, листування“, яку упорядкував і видав Сергій Козак. До видання ввійшли статті, опубліковані в еміграційній пресі, а також листування М. Воскобійника з І. Багряним.

У своєму дописі „Тернистий шлях газети „Українські Вісті“ О. Коновал, зокрема, зазначає, що „перше число газети „Українські Вісті“ вийшло 19 листопада 1945 року на восьми сторінках в українському таборі в Райнгардказармах в Новому Ульмі, Німеччина. Директором видавництва й адміністратором часопису був полковник Кирило Дацько, а редакційну колегію творили Юрій Горліс-Горський, Олекс Гай-Головко, Олександр Зозуля та Павло Маляр.

Особисто мені не пощастило завітати з М. Воскобійником, однак в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, де я здобував докторат з права, я придбав книжку споминів О. Воскобійника. Гарні й влучні, як на мене, характеристики М. Воскобійникові подав на порталі „Воля

Михайло Воскобійник та його дружина Галина.

народу“ біограф родини Воскобійників відомий письменник Олег Черногуз у своїй статті „Людина, яка присвятила Україні кожен свій подих, кожен свій помисел“: „Україні Михайло Воскобійник присвятив кожен свій подих, кожен свій помисел. Він залишив нам після себе чимало гарних справ, котрі й досі вірно служать його Україні, нашій Україні, заради якої він жив і яку любив понад усе, Я зустрів милого, середнього на зріст батька. Так, батька. Я не обмовився – батька двох молоденьких донечок, який прибув на Всесвітній конгрес ледь не з усім своїм сімейством. Це був Михайло Воскобійник. Після перших хвилин нашої розмови я був вражений його обізнаністю. Через кілька хвилин ми вияснили, що обидва – колеги по журналістиці. Я любив Михайла Воскобійника, оскільки його природженого інтелігентства, надзвичайно скромну людину не можна було не любити“.

Майже 20 років тому М. Воскобійник скінчив свій земний шлях. У сумному повідомленні для громадськості О. Коновал писав: „Помер д-р Михайло Воскобійник 15 вересня 2001 року після тривалої тяжкої хвороби на Флориді в США, залишивши в смутку дружину Галину і доньок Марину та Наталку та брата Олексія з родиною. Замість квітів на могилу покійного родина просила жертвувати на заснований нею Стипендійний фонд ім. проф. Михайла Воскобійника в Гарвардському університеті на українські студії. Щоб людиність та молоде покоління України більше знало про Голодомор 1933 року, Фундація ім. І. Багряного видала накладом 10 тис. примірників книги Семена Старіва „Страта голодом“. Це переклад його праці, виданої 1985 року американським видавництвом під назвою „Ejection by Hunger“ під псевдом Мирон Долот, щоб не наклепати біди рідним в Україні. В книзі зазначено, що вона видана коштом Фундації в пам'ять Михайла Воскобійника, про якого подано в книзі короткі біографічні дані та фото“.

Дійсно, як писав О. Воскобійник, „літа як баскі коні летять – не зупиниш. І всі роки, навіть тоді, коли ще твердо не стали на ноги, ми думали про вільну Україну. І не тільки думали, а мріяли. Щось в силу своїх можливостей робили. Всі ми без винятку вірили, що настане той день, коли на наших майданах і вулицях замаюрять жовто-блакитні стяги. Що Україна розправить крила і вільно, на всі груди зітхне, скидаючи зі своєї ший армо“.

Треба напружено й надхненно, як це робив М. Воскобійник, працювати й трудитися, творити та воювати для захисту та блага нашої улюбленої й заквітчаної України та її знедоленого народу, героїчної нації.

Лохвиця,
Полтавська область

Марина та Григорій Воскобійники зі своїми синами, з ліва до права – Олексій, Михайло, Іван. Миргород, 1930-ті роки.

Фундація щиро дякує за підтримку !

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи: 2,000 дол. – о. **Олексій Лімонченко** на допомогу жертвам Донбасу й Луганська в пам'ять його мами Євдокії й Археєпископа Всеволода в 11-ту річницю їх упокоєння, 1,000 дол. – **Василь Стан** (з них 444 дол. на три пачки харчів для вояків, 400 дол. для газети „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі, 106 дол. для Фундації та 50 дол. для журналу „Бористен“), 750 дол. – **Петро Китастий** (з них 296 дол. на дві пачки харчів для бійців та їх родинам, 104 дол. для поранених вояків на сході України та по 50 дол. Фундації, Києво-Могилянській Академії, Острозькій Академії, „Літературній Україні“, „Березіль“, „Бористен“ та сиротам, 550 дол. – **Марія Фізер** (з

них по 150 дол. журналові „Бористен“, Києво-Могилянській Академії та УВАН та 100 дол. Лізі Українських Меценатів на конкурс української мови), 325 дол. – **Олександр Власенко** (з них 250 дол. для поранених вояків та 75 дол. для сиріт), 150 дол. – **Іван Свириденко** на пачку харчів номер для військових, що боронять Україну, по 100 дол. – **Віра Чміленко** в пам'ять батька Веніаміна, який помер 1 квітня 2018 року, та **Роман Воронка** на потреби Фундації ім. І. Багряного.

Управа Фундації щиро дякує усім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, газетам та журналам України, пораненим воякам та їх родинам та сиротам.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

Ось такі...

(Закінчення зі стор. 1)

логії нічого не пояснюють, бо Україна ще далеко не „як усі інші“ – у ній все ще зберігається величезна небезпека реваншу старих антиукраїнських сил, котрі дуже спритно і вмילו використовують можливості демократії.

Тому можна припустити, що намір кандидувати – це було ідеєю дуже досвідчених у політиці осіб, а не самого В. Зеленського, – ставши за ним, вони і цього разу мають намір виграти, зберігши недоторкану систему, котра гальмує дальший розвиток України. А тим часом нечесні експерти і соціологи намагаються пояснити логічність і закономірність кандидатури комедіянта: мовляв, на тлі низької довіри суспільства до влади мусив стати затребуваним такий гострий її критик, таке цілком „нове обличчя“.

Даремно ті 10 відс. наївних людей, що складають позитивний рейтинг В. Зеленського ототожнюють ролю артиста в його серіалі „Слуга народу“ з його здатністю так само бути успішним у президентському кріслі. Це ніщо інше, як абсурд. Загальна відомість цього „нового обличчя“ – це не те саме, що чітка, конкретна, вздовж і впоперек продискутована

в суспільстві передвиборна програма. В. Зеленський її не має, про що засвідчив сам, через „Facebook“ звернувшись до усіх своїх прихильників з проханням допомогти йому скласти таку програму.

А в цей же час залежні від „грошових мішків“ засоби масової інформації майже нічого або вкрай скупі розповідають про тих кандидатів, що мають дуже якісні і дуже докладні візії майбутньої України. Наприклад, Маніфест „Про майбутнє“, запропонований українському суспільству Романом Безсмертним, залишається поза увагою заангажованих політичних аналітиків і коментаторів. Тому варто подати характерний уривок його тексту:

„Цей Маніфест – заклик до об'єднання українців довкола нової політичної сили...”

Головною цінністю держави є Людина (вояк і офіцер в армії, робітник на виробництві, учитель і учень в школі, лікар і хворий в лікарні, студент і викладач в університеті, актор, бібліотекар, фермер, бізнесмен і т.д. і т.п.), її інтереси та прагнення. Довкола Людини і заради реалізації її інтересів створюються державні органи та органи місцевого самоврядування.

Побудова партії за горизонтальним принципом з використанням інструментів електронної демокра-

тії. Учасник партії є не „гвинтиком“ системи, а постійним учасником внутрішньопартійних дискусій. Не виконавцем „розпоряджень з центру“, а співтворцем партійного курсу.

Розв'язання існуючих у державі проблем, яке базується не на бажанні „вгадати очікування виборців“, а на ціннісних орієнтирах та об'єктивно існуючих спроможностях.

Християнські цінності є нашим орієнтиром для єднання в європейському домі та фундаментом побудови внутрішньої і зовнішньої роботи партії.

Розуміння того, що демократія – це рух до істини через чітке дотримання процедур.

У сфері безпеки:

Створення сучасної сильної української армії; діалог України з Росією – прямий або через державу-посередника, заради звільнення військовополонених та вирішення інших конфліктних питань; діалог з мешканцями окупованих територій. Крим і Донбас – це Україна; створення системи територіальної оборони, прийняття закону про зброю; ухвалення нової моделі національної оборони і безпеки; ініціатива створення іншої системи регіональної, континентальної і глобальної безпеки...“

Не менш цікаві і глибокі передвиборні бачення у Валентина Нали-

вайченка, Віталія Скоцика, Андрія Садового.

А ще будуть інші цінні програми, індивідуальні і колективні, вони мають стати предметами якнайширшого обговорення. Яка з них розумніша, перспективніша, хто з кандидатів і яким чином вирішуватиме найгостріші проблеми України – економічні, господарські, безпекові? Багато прояснилося б, якби українська виборча демократія застосувала один з найефективніших способів оцінювання „хто є хто“ – публічні дискусії між кандидатами. Чимало відпало б з того, що є сьогодні причиною занепокоєння і сорому.

В. Зеленського, довкола якого об'єднується політично активна російськомовна молодь, можна було б брати серйозно, якби він виступав у нерозривній парі з Святославом Вакарчуком, якого підтримує політично активна україномовна молодь. Це – зі сфери мрій, але чому б не помріяти: коли б ці двоє популярних артистів зуміли поєднати свої серця і уми в одне ціле, то це могло б стати могутнім стимулом для остаточного порозуміння між українським заходом і українським сходом, для внутрішнього об'єднання українського народу.

Треба просто змайструвати президентське крісло на двох.

Слово Митрополита...

(Закінчення зі стор. 3)

Благословенна ця мить і радістю та вдячністю наповнюються наші серця. І ці почуття ми висловлюємо у молитвах, які у нинішній день свята за Божественною Літургією з особливим натхненням підносимо до Бога, адже саме найменування цього Таїнства – Євхаристія, тобто Подяка. Звершуючи це Таїнство, ми виходимо за межі тимчасового буття, через Причастя Тіла і Крові Христових єднаємося з Богом і між собою, як єдине Тіло Церкви, Глава якого – Сам Спаситель, Господь Ісус Христос.

За умовами часу і простору Євхаристія звершується багатократно і у багатьох місцях – але завжди залишається єдиною. Так і Церква Христова, складаючись з людей і живучи в умовах світу, встановлює порядок свого зовнішнього буття, щоби найкращим чином послужити спасінню вірних, створюючи Помісні Церкви – однак всі ми незмінно залишаємося Єдиною Святою Соборною і Апостольською Церквою. Бо як свідчить Апостол Павло: „Один Господь, одна віра, одне хрещення, один Бог і Отець усіх, Який над усіма, і через усіх, і в усіх нас“ (Ефесянам 4:5-6).

Разом з молитвами подяки ми також сьогодні підносимо до Бога прохання про наш український народ, який вже п'ять років страждає від війни, принесеної ззовні в наш мирний дім. Ми просимо Вашу Всесвятість, всю Матір-Церкву і всі Помісні Церкви молитися про справедливий мир для України. І віримо, що як Бог почув наші спільні щирі молитви про мир і єдність для нашої Церкви та виконав на благо те, про що ми просили – так Господь почує і ці молитви, і дасть державі нашої мир і єдність, а народу українському – благополуччя і процвітання.

Особливо ми просимо Божого заступництва для тих, хто за свою любов до України зараз терпить полон, несправедливе ув'язнення

чи переслідування, страждає від війни та поневолення. Всім відомо, якою пошаною оточене серед нашого побожного народу свято Покрови Божої Матері, встановлене на честь захисту, що його Пречиста Діва в давній час чудесно надала цьому місту, коли його раптово оточили вороги і не було сподівання на силу людську. Тому ми просимо також і Пресвяту Владичицю Богородицю не полишати без Свого Покрову та захисту всіх, хто його зараз потребує!

„Пам'ятайте наставників ваших, які проповідували вам слово Боже!“ (Євреям 13:7) – навчає нас Апостол Павло. Тому серед багатьох слів вдячності, які звучать у ці дні, буде несправедливим оминути подякою наших наставників, наших святителів. У 1992 року Митрополит Київський Філарет був несправедливо підданий покаранням, а 1997 року на нього не з догматичних причин було проголошено „анатему“ – але Ваша Всесвятість і Матір-Церква розглянули його апеляцію і усунули несправедливість. Великий труд він здійснив для Церкви, від юности своєї присвятивши себе служінню їй – і за це йому наша вдячність, як духовних дітей – своєму старцеві та наставнику. Ми сьогодні будемо молитися за його здоров'я і довголіття. Будемо молитися за здоров'я Митрополита Макарія, який потрудився для Церкви. Також піднесемо молитви за упокоєння душ ієрархів, імена яких назавжди залишилися в нашій церковній історії – Мстислава (Скрипника), Володимира (Сабодана) та інших ієрархів, які потрудилися для того, щоби нинішній день настав.

Ваша Всесвятосте!

Сьогодні, коли ми разом з Матір'ю-Церквою святкуємо у цьому Патріаршому храмі Богоявлення, яке нагадує нам про оновлення всього творіння – з Вашого благословення оновлюється і наша Помісна Церква, входячи у Священний Диптих Помісних Православних Церков, як автокефальна Церква-Сестра. Тож нехай наша

спільна молитва і єднання у Святій Євхаристії скріпить і довершить цю добру справу, щоби ми завжди як Єдина Церква Христова „єдини ми устами і єдиним серцем славили і осілювали пречесне і величне ім'я Отця, і Сина і Святого Духа“!

„Іс пола еті, Панагіотате Деспота!“ Нехай Бог благословить миром і всіма благами нашу Матір – Україну!

(Частина промови була виголошена грецькою мовою.)

***

Слово Митрополита Епіфанія на урочистому обіді після Літургії 6 січня.

Ваша Всесвятосте Вселенський Патріарх Кир Варфоломій!

Преосвященні співбрати-Архієреї, клірики та миряни! Вельмишановний пане Президент України Петро Олексійович Порошенко і всі почесні гості!

Словами одного з великих попередників Вашої Всесвятости на цьому Апостольському Вселенському Патріаршому Престолі, святителя Іоана Золотоустого, Архієпископа Константинопольського, промовляє душа моя: „Слава Богу за все!“

Адже те, що для багатьох здавалося нездійсненним і неможливим – звершилося, і воістину – це воля Божа. Правда для нашої Церкви перемогла, як колись для святителя Іоана.

Сьогодні, в день, коли Мати-Церква святкує Богоявлення, а ми, православні українці, розпочинаємо святкувати Різдво Христове – воістину звершилося чудо Боже. Господь зглянувся на працю сотень і тисяч ієрархів Руської України – від першого митрополита Київського і всієї Русі Михаїла і аж до наших сучасників, духовних отців і наставників. Бог не полишив без нагороди страждання великого сонму мучеників – від тих, хто страждав від язичників, і аж до нових мучеників, які за віру Православну були безбожниками замучені у гоніннях ХХ ст. Бог не відвернув лице своє від трудів побожних наших правителів, серед

яких славляться рівноапостольні князі Володимир і Ольга, благовірні князі Ярослав Мудрий та Костянтин Острозький, побожні гетьмани наші славний Іван Мазепа та праведний Петро Калнишевський, і багато інших. Бог не залишив без плоду аскетичні подвиги та святі молитви тисяч преподобних подвижників – починаючи від засновника Великої Лаври Печерської Антонія, який від Святої Гори Атон приніс до Києва устав і традицію чернечого життя, і аж до преподобних отців нового часу, які серед мороку безбожжя сяяли, як вночі світильники.

Рівно століття тому, коли Україна боролася за утвердження своєї державної незалежності – і Православна Церква Українська розпочала свій шлях до подолання старої несправедливості, вчиненої щодо неї за два століття перед цим, та за утвердження свого буття на засадах автокефалії. Саме тоді Україна вперше зверталася до цього Вселенського Апостолового Престолу в питанні церковної автокефалії. Війни та інші обставини не дозволили завершити справу. І ось нині, після 100 років шляху, справедливість відновлено, звершується єднання православних в Україні навколо Престолу Київського, долаються застарілі розділення, примиряються коліссь ворогуючі.

За все це – слава Богу і подяка усім, хто трудився і трудиться, тут присутнім та усім, кого, мабуть не лише ця зала, але і все це Місто не могли би вмістити, адже їх – багато мільйонів: ієрархів, духовенства, ченців та мирян.

Тож цей тост я хочу піднести за Вашу Всесвятість і за Вселенський Патріархат, нашу Матір-Церкву, за українські Помісну Православну Церкву і незалежну державу, особисто за президента і за весь український народ. Нехай Бог благословить розпочату сьогодні нову сторінку буття нашої Церкви, щоби вона, розвиваючись на засадах автокефалії, ще більше, ніж у минулому, принесла добрих плодів.

Многії літа!

У Києві відбувся...

(Закінчення зі стор. 12)

з комунікацій та керівник служби „Радіо Ватикан” Шон-Патрік Лаветт, котрий також був добровольцем у Марії Терези, працював із п'ятьма Папами римськими. Він сказав:

„Немає потреби сипати перед вами цифрами. Ви самі знаєте, що УКУ залучає найкращі уми як на теренах України, так і за її межами. І так само немає жодної потреби пояснювати, чому людей приваблює виняткова освітня програма університету. Вони приходять сюди за духом інновацій та відчуттям спільноти, а також за престижем, пов'язаним із таким високо шанованим навчальним закладом. Однак список причин на цьому не закінчується.

Нещодавно Римський університет ла Сап'єнца, один із найстаріших та найбільших у Європі, провів детальне опитування серед своїх студентів, намагаючись визначити їхні потреби та очікування. Опитування включало в себе запитання на кшталт: чи вважаєте Ви, що університет достатньо сучасний з точки зору технологій та інфраструктури; чи хотіли б Ви розширення відпочинкового простору; чи асортимент кави достатньо різноманітний? Відповіді шокували усіх, навіть найбільш скептичних і найдосвідченіших академічних директорів.

Першим пунктом у списку потреб та очікувань студентів, понад усіма тими комп'ютерами, тенісовими майданчиками і капучіно, був такий: кращі стосунки з викладачами. Студенти шукають живого спілкування з людьми, яким можуть довіряти. В епоху інтернету вони прагнуть взаємодії з тими, кого поважають.

Вікіпедія може відповісти на чотири з п'яти журналістських запитань. Усі вони починаються з літери W: Who, What, When and Where (хто, що, коли і де). Однак Вікіпедія ніколи не зможе надати вам задовільного пояснення „чому”. Оце „чому” є насправді єдиним гідним уваги запитанням. Саме воно є рушієм нашого прагнення навча-

тись і отримувати вищу освіту.

„Чому” – це запитання, на яке здатна відповісти лише цілісна особистість. Бо відповідь на нього потребує більшого, аніж просто навчання і просто знання. Це запитання вимагає як належного інтелектуального рівня, так і інтуїції, а саме здатності бачити вище і далі. Тож студенти очікують побачити поєднання цих якостей в кожному, хто викладає в Українському Католицькому Університеті: вони прагнуть, аби їхні викладачі були такими ж винятковими, як вони самі.

Ми не питаємо наших студен-

Керівник служби „Радіо Ватикан” Шон-Патрік Лаветт.

тів, що вони хочуть „робити” після закінчення навчання в УКУ. Натомість ми питаємо, ким вони хочуть „бути”. Ми чекаємо від них хоробрости і творчости, застосування здобутих знань та навичок для здійснення довгострокових змін у своїх громадах, країнах, у всьому цьому складному і запутаному світі: „На славу Божу, задля загального блага і гідности людської особи”. (Єпископ Борис Гудзяк) І ми очікуємо того ж від наших викладачів і професорів. Чому? Бо хто, як не ми?”

Гості та жертводавці вітали на сцені Владику Бориса, президента УКУ, який сказав: „Після сьогоднішніх подій, після цієї радості, яка нас окриляє, нелегко говорити. Як історик Церкви, як українець і як християнин я глибоко зворушений тим, що сьогодні відбулося у нашій Україні: Господь знову потужною

рукою благословив велику справу. Чи ми, вийшовши з атеїстичної системи Радянського Союзу, маємо право не вірити, що сьогодні великий день? Наші Церкви були в кайданах, і щоразу ми відчували нові спроби повернути нас в ідейну в'язницю, відрізати наші контакти з сусідами, закрити шлях до світу. Але наша молодь вивела нас на Майдани і цим показала одну просту річ – що вона не боїться. Чи маємо право боятися ми? Сьогодні ще є питання, тривоги, виклики, але є й найважливіше – життя у єдності. І ця єдність, яка сьогодні знайшла втілення в нашому тисячлітньому Соборі св. Софії, – це криївка Божого Царства, доторкнутися до якого покликана кожна людина, через любов до ближнього і до Бога. Ви, дорогі жертводавці, підтримуєте університет, у якому ці цінності – у ядрі, який відважується говорити про проблеми, формулювати глибинні ідеї, запрошувати до розмови. Хай Господь винагородить Вас за це!”

Після виступів розпочалась музична частина, настрої якої забезпечив виступ колективу „Kozak System”. Ведучими вечора були Сергій Притула та Істан Розумний.

Члени почесного комітету: Патріарх УГКЦ Святослав, Президент УКУ, Єпарх Паризької єпархії св. Володимира в Парижі Владика Борис, засновниця та голова організаційного комітету „Ukrainian Fashion Week” Ірина Данилевська, Посол Франції в Україні Ізабель Дюмон, засновник та генеральний директор великомасштабного агрономного підприємства „Астар-

Патріарх Святослав

та” Віктор Іванчик, Віце-прем'єр-міністер з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Климпуш-Цинцадзе, Посол Іспанії в Україні Сільвія-Йозефіна Кортес-Мартін, голова Наглядової ради Благодійного фонду „Україна 3000” Катерина Ющенко, Заслужена артистка України, акторка, громадська діячка Ірма Вітовська.

Благодійний бенкет в Києві на підтримку УКУ відбувається з 2008 року. Бенкет організовує коло київських приятелів УКУ. Щороку формується Почесний комітет заходу, до якого входять провідні церковні діячі, політики, підприємці, мистці.

Традиційними заходами на бенкеті є тихий аукціон творів мистецтва та льотерія, лоти для якої надають як приватні меценати, так і українські та чужоземні компанії, а також посольства.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на автобусі.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100	- \$ 7	\$400	- \$12	\$ 800	- \$17
\$150	- \$10	\$500	- \$12	\$ 900	- \$20
\$200	- \$10	\$600	- \$15	\$1000	- \$20
\$300	- \$12	\$700	- \$17		

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., сальмі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Брук і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОСКТ.

Росіяни заплатять...

(Продовження зі стор. 5)

новий задум, з яким він прогрімить на весь світ. І нікому не відомо, що ще він здатен уткнути, і що ще захоче спробувати зробити.

При цьому путінський міт нікуди не зник, його щодня транслюють російські телевізійні канали. Це міт про непогіршість і всемогутність В. Путіна, якого просто нема ким замінити на російському троні. Цей міт міцно засів в головах пересічних росіян, в яких поняття російський і радянський злилися в одне нерозривне ціле.

Тому, для зомбованої телевізійною пропагандою частини населення Росії кінець режиму В. Путіна може стати трагедією. І хоча економічні санкції Заходу почали давати свої перші плоди, росіяни ще не готові повністю визнати, до якої

катастрофи їх привело безальтернативне правління узурпатора влади.

Кінець путінізму можна уявити, як природний кінець системи, елементи якої почали втрачати свої функції і взаємні зв'язки між собою. Хаос і безлад почнуть наростати, виконавська дисципліна стрімко падати, а мотивації зникати.

Одночасно високі ціни рано чи пізно зроблять товари, котрі лежать на полицях крамниць, незатребуваними бідніючим населенням.

Звичайно, промислові товари можуть лежати роками, але продовольчі мають конкретні терміни придатності. На полицях залишаться консерви з рибою в томатному соусі, каша-перловка і, можливо, горілка. Решту будуть підвозити до дверей крамниць і розкуповувати, минаючи прилавки. Росіяни усе це проходили в останні роки існування СРСР. І шкода, що прихильники В. Путіна почали про все це

забувати.

А після, в якийсь критичний момент, почнуть падати мости, вибухати атомні станції, горіти газопроводи і нафтопроводи, руйнуватися греблі, а ситуація в містах стане неконтрольованою.

І коли команда В. Путіна вписала собі в актив чергове його „переміщення“ в 2018 році на пост президента, то це складно назвати успіхом. Це просто відтягування кінця, повільна стагнація. Що чудово розуміє і сам В. Путін, коли в новорічному зверненні до російських громадян заявив, що „помічників у нас ніколи не було і не буде“. У перекладі з путінської на нормальну мову це означає – всі наші кроки в минулому й майбутньому світ не схвалює і не підтримує.

„Особливий шлях Росії“ має право на існування і є безцінним досвідом для тих, хто готовий вчитися на чужих помилках.

Хоча, що ж буде з Росією, якщо росіяни пройдуть цей „особливий шлях“ до кінця? За вірнопідданство їм доведеться заплатити дуже болючий „податок на велич“.

„Газета по-українськи“

Віктор Каспрук – політичний аналітик, Київ.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
 631-764-5388
 631-727-2880
 Ukrsistersag@gmail.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
 Ліцензований продавець страхування життя
 Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070
 e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
 Ліцензований Продавець Страхування Життя
 MARIA DRICH
 Licensed Life Insurance Agent
 Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
 Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
 e-mail: mdrich@unamember.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
 Established 1972
 Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
 Fax: 973-574-8887
 e-mail: computopr@aol.com

Гроші,
які вам
потрібні,
просто тут!

ПОЗИКА APR **9.90%**
КРЕДИТНОЇ ЛІНІЇ

As of 1/10/2019 the Annual Percentage Rate (APR) for a 5-year (60 months) fixed rate Line of Credit loan with no application fee, up to \$5,000 Individual-maximum, \$10,000 Joint-maximum, \$2,500 minimum, is 9.90%. Minimum payment is the greater of either 2.50% of the previous months balance or \$25.00. Offered rate and terms subject to change at any time without notice. Offer may be withdrawn at any time. Subject to approval of application.

Full disclosure for this product is available at www.selfreliance.com/disclosures/ or call toll-free 773-328-7500 x283

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622, 773-328-7500

SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656	773-589-0077	734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106	973-373-7839	26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091	586-757-1980
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067	847-359-5911	558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306	201-795-4061	11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212	313-366-0055
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108	630-307-0079	60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981	973-887-2776	7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322	248-487-0330

Вшанували пам'ять Зенона Мазуркевича

Осип Рожка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Похоронні відправи архітектора Зенона Мазуркевича, перед тим як його перевезли на цвинтар св. Миколая, відбулися у Чикаго 9-10 листопада 2018 року, у церкві св. Йосифа Обручника, яку він створив з скла, цементу і металу, вдихнувши в них життя і сонце, які зробили храм просторим і живим шедевром української модерної архітектури. Його проект здобув перевагу серед 32 представлених плянів храму.

Владика Епархії св. Володимира у Парижі – Єпископ Франції, Бельгії, Нідерландів, Люксембургу Борис Гудзяк писав у листі співчуття дружині покійного Уляні Мазуркевич: „Яка сила і символізм у тому, що останнім земним прихистком для тіла Спочилого, стала задумана ним церква св. Йосифа Обручника! У ній творця-людину через молитву передали в обійми Бога-Творця, від Якого він черпав натхнення і Якому довіряв себе провадити“.

Американська преса спом'янула архітектора довгими статтями – зокрема „Philadelphia Inquirer“ і чикагзька газета „Chicago Sun Times“. Журналіст останньої був так захоплений красою і оригінальністю збудованого храму, що вже на початку статті заявив, що краса церкви є такою, що серце перестає битися.

Владика Епархії св. Миколая Бенедикт наголосив у своєму листі співчуття У. Мазуркевич й написав про талант З. Мазуркевича, що церква служила орієнтиром для пілотів і сьогодні стала туристичним центром для численних відвідувачів і досі була найбільш збереженою таємницею Чикаго.

Чергове прощання і вшанування З. Мазуркевича відбулося у Філядельфії 22 грудня 2018 року у митрополичому соборі Непорочного Зачаття. На пропам'ятну заупокійну Службу Божу і Панахиду прибуло понад 150 осіб. Святу Літургію відправив ректор катедрі о. Роман Пітула, а Панахиду – о. Р. Пітула в спіслуженні з митрофорним протоєреєм Богданом Жобою від Української Православної Церкви, яка вже близько року перейшла до Київського Патріархату.

На ці поминки, які відбулися у катедральній залі, прибули представники родини З. Мазуркевича з Торонта, знайомі та приятелі та шанувальники таланту св. п. архітектора. Ведучий поминального обіду був Роман Петик – кузин

Архітектор Зенон Мазуркевич.

покійного. Молитву перепровадив о. Р. Пітула.

Довше слово про Покійного виголосив колишній редактор газети „Америка“ Осип Рожка, який намалював біографію покійного та його архітектурні здобутки, зачитував кілька уривків про красу української архітектури очима З. Мазуркевича з його статті „Зрештою чия це Церква?“, в якій він обстоював принципи історичних національно-релігійних цінностей українських церков, які мають унікальну європейську і світову цінність. Ще за життя автор вихваляв оригінальність лемківських і закарпатських українських церков. Однак, у своїх проектах не цурався супермодерністичних структур з українськими елементами, що на жаль не всі інфраструктури українських міст могли прийняти.

Присутні заслухали спогад двоюрідного брата Ореста Келебая, переданий з Торонта, в якому він розповів про динамічну особистість св. п. З. Мазуркевича. Андрій Чорнодольський з Балтимору розповів про будову п'ятибанної церкви св. Архистратига Михаїла за проектом З. Мазуркевича, яка викликала велике зацікавлення американської преси й стала осередком туристичних відвідин багатьох осіб з далеких місцевостей.

Шкільна товаришка покійного д-р Рената Голод розповіла деякі веселі моменти з студентського життя у Торонто. В часі пропам'ятного обіду сопрано Ліса Оприск виконала пісні „Два кольори“ і „Червону руту“. Тарас Юрчак, Любомир Конрад та Олесь Держко подали деякі моменти зі своїх спогадів про З. Мазуркевича.

Молодший його син Доріан Мазуркевич повідомив, що родина створила фонд при церкві св. Йосифа Обручника у Чикаго, щоб допомогти у закінченні мистецької мозаїки св. п. мистця Марка Зубара, яка вже роками чекає на своє завершення. Пожертви можна слати на адресу: St. Joseph the Betrothed Ukrainian Catholic Church, 5000 Cumberland Ave., Chicago, IL 60656.

У. і Д. Мазуркевичі подякували присутнім за вшанування чоловіка і батька. Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 28 листопада 2018 року у Норт-Порті, Фльорида, відійшов у вічність на 92-му році життя

св. п.

Іван Горпенюк

народжений у 1926 році в м. Броди, Західня Україна.

Вічна Йому пам'ять!

У цьому невимовно болючу річницю відходу у Божу вічність нашого найдорожчого і незабутнього Чоловіка, Батька і Дідуся

св.п.

АНДРІЯ ВСЕВОЛОДА ДОБРЯНСЬКОГО

буде відправлена Поминальна Свята Літургія у церкві св. Юра в Нью-Йорку у п'ятницю, 1 лютого 2019 року, о годині 6:00 ранку.

Про молитви за спокій душі Покійного просить

дружина Стефанія з родиною

Ділимося болючою вісткою, що 13 січня 2019 року в місті Чикаго, Ілиной, відійшла від нас у вічність наша рідна Мама, Бабуся і Прабабуся

св. п. Ольга Люшняк з дому Ковальська

народжена 19 березня 1928 року в селі Лісники, біля Бережан.

Ольга одружилася в Німеччині в 1947 році з Миколою (який помер у 2011 році), імігрували в США в 1949 році та поселилися в місті Чикаго, де була активна в катедрі св. о. Миколая, в хорі „Славути“, при „Католицької Акції“, в Союзі Українок та інших організаціях.

Похоронні відправи відбулися в Катедрі св. о. Миколая в Чикаго, а похована на цвинтарі св. о. Миколая.

Горем прибиті:

- син - Стефан з дружиною Маргаретою і дітьми Христиною, Мартою, Михайлом із дружинами
  - дочка - Ірена з сином Миколою
  - син - Борис з дружиною Патрисою і доньками Лярисою і Стефанією
- правнуки та родина в Канаді й Україні.

Вічна Їй Пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви в імені Мами на Катедру св. о. Миколая в Чикаго: St. Nicholas Ukrainian Catholic Cathedral, 2245 W. Rice St., Chicago, IL 60622.

Зовнішній вигляд церкви св. Йосифа Обручника у Чикаго. (Фото: Діяна Іванік)

While rates are still low, a Self Reliance mortgage is your best bet!

**Rates as low as
3.49% APR*
on fixed rate loans**

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

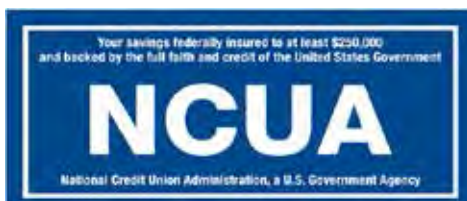
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*20% down-payment required; 1-4 family owner occupied; no points; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.